TRASPASSA-LA

Traspasseu la porta de xarxajove.cat, el portal de les entitats juvenils de Catalunya. Entreu-hi i trobareu moltes eines per contactar amb joves del vostre entorn i per treballar en xarxa amb altres col·lectius.

Quines eines posa a l'abast de les entitats Xarxajove.cat?

Difongueu les vostres activitats

Podeu difondre les activitats de la vostra entitat d'una manera molt senzilla i amb una gran repercussió. És un altaveu per a totes les vostres accions: concerts, festivals, cursos, conferències, campaments, intercanvis internacionals, debats, xerrades, manis....

Publiqueu en el butlletí electrònic

Totes les vostres activitats es publicaran en el butlletí electrònic que reben cada setmana mig miler de joves del país. S'hi han donat d'alta en només uns mesos! Cada jove es pot personalitzar el butlletí i incloure-hi aquelles activitats que l'interessin segons el tipus i la zona geogràfica on es realitzen.

Feu el web de la vostra entitat

Xarxajove.cat té un servei gratuït i molt fàcil d'utilitzar per crear el web de la vostra entitat, un model pensat específicament per a associacions com la vostra.

Xarxajove TV

Xarxajove TV és la nova televisió IP on trobareu vídeos que reflectiran l'activitat diària del moviment associatiu juvenil català i altres temes de joventut del vostre interès.

Busqueu-vos al cercador d'entitats juvenils

Xarxajove.cat és el gran cercador d'associacions de joves. Si encara no hi heu entrat, busqueu la vostra entitat, actualitzeu-ne les dades i afegiu més informació. També podeu cercar les associacions de la vostra zona o les que tracten els temes que us interessen, per fer xarxa. Vosaltres sou una de les més de 2.100 entitats catalanes juvenils que treballen en diversos àmbits: estudiantil, educatiu, sindical, cultural i d'intercanvis, polític, social especialitzat, d'emprenedors, internacional, de serveis o la joventut...

Utilitzeu els recursos i els enllaços

En aquest apartat podreu trobar recursos sobre subvencions, serveis i associacionisme o enllaços a xarxes d'entitats, institucions i serveis internacionals, per exemple. S'accepten suggeriments de nous recursos i enllaços útils per a les entitats!

Pengeu els vostres anuncis al tauler

Si necessiteu un local, material o voluntaris, podeu penjar directament el vostre anunci al tauler de **Xarxajove.cat**. A més a més, trobareu anuncis de joves interessats en les activitats que vosaltres oferiu. És el moment de contestar-los!

Notícies

Us informem de tot el que envolta el col·lectiu jove, des de com aconseguir subvencions per al lloguer, fins a com afecta la Declaració de Bolonya en els preus dels estudis de postgrau públics, passant per les mobilitzacions més destacades que afecten el país.També les podeu difondre entre les vostres xarxes socials preferides.

Contacte: poseu-vos en contacte a www.xarxajove.cat / info@xarxajove.cat

cnjc — La xarxa d'associacions juvenils de Catalunya

Amb la col·laboració de
Generalitat de Catalunya
Departament d'Acció Social i Ciutadania
Secretaria de Joventut

REVISTA DEL CONSELL NACIONAL DE LA JOVENTUT DE CATALUNYA | ESTIU 2008 | WWW.CNJC.CAT

88

DEBAT JUVENIL

cnjc — La xarxa d'associacions juvenils de Catalunya

FUTURA LLEI D'EDUCACIÓ DE CATALUNYA

Què n'esperem les entitats?

English abstract inside!

EL CNJC RENOVA PART DEL SECRETARIAT EN LA SEVA XXX ASSEMBLEA
PÀG. 19-20-21

CASTELLDEFELS ACULL EL COMITÈ DE MEMBRES DEL YOUTH FORUM
PÀG. 22-23-24

L'APLEC DE CONSELLS LOCALS DEL TRIANGLE JOVE, A L'ALT EMPORDÀ
PÀG. 18

DEBAT JUVENIL 88

Estiu 2008

EDITORIAL

L'educació, un repte integral i de país. Agnès Russiñol, presidenta del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya 3

BREUS

Assemblea General Extraordinària (AGE) i Comitè Executiu. Conèixer la realitat juvenil als Balcans. Xarxajove.cat es presenta al congrés europeu Youth Info 2.0.La consellera Carme Capdevila visita el Consell. El CNJC entra a la Fundació Anna Lindh. 4

LLEI D'EDUCACIÓ

Llei d'Educació de Catalunya: no perdem l'oportunitat. 6
Educació es carrega el batxillerat nocturn. 7
Entrevistes a Ricard Aymerich (president de la FMRP de Catalunya), Rosa Cañadell (portaveu del sindicat USTEC-STEs) i Josep Mª Terricabras (catedràtic de Filosofia de la UdG). 8
Miquel Andreu, cap de Comunicació del CNJC 9

EL CNJC AL TERRITORI

Baixa al carrer i participa! Primeres jornades sobre associacionisme i participació a Girona. Mabel Salguero, Tècnica territorial a la demarcació de Girona 10
III Aplec Jove de Pedralta a Sant Feliu de Guíxols. Marie Balland, presidenta del CLJ-SFG 12
L'aterratge a Tarragona. El CNJC a Ponent. 13
Noves xarxes locals a la demarcació de Girona. Badalona reconeix el Consell de la Joventut com a interlocutor. 14
El repte de la proximitat del CNJC. Núria Galan, presidenta del CJB 15
A Osona fan xarxa. Roger López, Tècnic territorial a la demarcació de Barcelona 16

TRIANGLE JOVE

El Triangle Jove continua estrenyent llaços entre territoris. Antoni Trobat, Tècnic de Triangle Jove 17

CNJC

El CNJC celebra a Deltebre la seva XXX Assemblea General Ordinària. 18

INTERNACIONAL

El Comitè de Membres del Youth Forum, a Castelldefels. Sara Molins, cap d'Internacional del CNJC 19
Gènere i religió: un diàleg necessari. Xavi Baró, conseller pedagògic per al projecte Euromediterrani 22

COOPERACIÓ

La formació en cooperació al desenvolupament des del punt de vista de les entitats juvenils. Sara Molins, cap d'Internacional del CNJC 24

ENTITATS

Si no te'n donen, pren. Josep Pinyol, SEPC-Universitat de Lleida. 25
Summer Universities: fer de l'estiu una experiència inoblidable. Ferran Arruebo, AEGEE-Barcelona 26
A les 6 a casa! Gemma Botinés i Sílvia Abad, Avalot – Joves de la UGT de Catalunya 27
La prevenció de les drogues des dels centres d'esplai. MCEC - Fundació Pere Tarrés, membre de la CCCCCE 28
Independència o mort. Andrés Querol, Acció Jove – Joves de CCOO de Catalunya 29
La CEOE i el discurs de la por. Gerard Rabat, Espai Jove de la Intersindical-CSC 30
L'escola pública: espai de llibertat. Fundació Francesc Ferrer i Guàrdia 31
Torna el Fòrum de Joves Emprenedors. Alexandre Figueres, secretari tècnic de JCI 32
Un futur amb aigua passa per la nova cultura de l'aigua. Marc Candela, secretari de Medi ambient de les JERC 33
Quin futur volem per al CNJC? Equip coordinador nacional de JEV 34
We shall overcome. Gerard Martí, vicesecretari d'Acció política de JNC 35
Custodiem per acampar, acampem per educar. Imma Rodríguez, coordinadora del Servei de campaments i més (MEG) 36
Camps de treball voluntari del SCi Catalunya. Mª Carmen Ramírez, voluntària a Nicaragua 37

MEMÒRIA

Lluís Nicolau d'Olwer: la fidelitat a Catalunya. Josep M. Figueres, historiador 38

PORTA OBERTA

No et quedis a casa, ACTUA! Actua, Plataforma Jove per l'1 de maig 39

TRIBUNA

Ja no lo faré més el salt. Pere Campí, Plataforma per la Llengua 41

ABSTRACT

Youth Debate 42

- **Número 88** Estiu 2008
- Direcció: Lluís Monerris
- Redactora en cap: Miquel Andreu
- Consell de redacció: Avalot-Joves de la UGT de Catalunya, Berta Alarcó (CJB), Roger Civit (JERC), Jordi Moreso (JNC), Eva Sanhuja (Esplac), Jordi Simon (JCI Catalunya), Joan Vilaplana, (Escoltes Catalans), Lluís Monerris i Miquel Andreu (CNJC).
- Han col·laborat en el número: Marie Balland, Núria Galan, Antoni Trobat, Ferran Arruebo, Xavier Baró, Josep Pinyol, Gemma Botinés, Sílvia Abad, Andrés Querol, Gerard Rabat, Alexandre Figueres, Marc Candela, Gerard Martí, Imma Rodríguez, M.Carmen Ramírez, Josep M. Figueres, Pere Campí.
- El secretariat del CNJC: Agnès Russiñol, Cèsar Martínez, Fidel González, Soco Mbuy, Maria Moya, Roger Gili, Pau Planelles, Lluís Monerris, Gerard Sugranyes.
- Correcció lingüística: Antoni Estévez
- Traducció: Polyglota
- Fotografia: CNJC
- Il·lustracions: Noè Fanlo
- Disseny i maquetació: Noè Fanlo
- Impressió: Gramagraf, SCCL

DEBAT JUVENIL
Plaça Cardona, 1-2, baixos, 08006 Barcelona
Tel. 93 368 30 80 / Fax 93 368 30 84
Adreça electrònica: consell@cnjc.cat
Web: http://www.cnjc.cat

- Edita: Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (CNJC)
- Dipòsit legal: B-22244-81
- ISSN: 1139-9317

Imprès en paper ecològic

Els articles signats reflecteixen l'opinió dels seus autors o les seves autores; la resta són assumits per la direcció de la revista.
Se'n permet la lliure reproducció, sempre que se'n citi la procedència.

El DEBAT JUVENIL és la revista trimestral del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (CNJC), plataforma no governamental que aplega les principals entitats juvenils d'àmbit nacional i els consells locals de joventut. Fundat el 1979, el CNJC promou els interessos de la gent jove a la societat i davant els poders públics. La revista DEBAT JUVENIL és la veu del moviment associatiu juvenil. Més de 150.000 joves catalans i catalanes estan associats i participen en alguna de les entitats membres del Consell.

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament d'Acció Social i Ciutadania
Secretaria de Joventut

jovent

Obra Social "la Caixa"

L'educació, un repte integral i de país

L'educació dels nostres infants i joves ha de respondre necessàriament als canvis socials que s'han desenvolupat en els últims anys a Catalunya i al món. Aquests canvis, que han consolidat la incorporació de la dona al món laboral, el sorgiment de nous models familiars o l'augment del fenomen migratori, entre d'altres, han significat també un gir en les necessitats educatives del nostre país. Davant d'aquest escenari canviant, el moviment associatiu aplaudeix la decisió del Govern de crear una llei d'educació de Catalunya però considera que el text que és sobre la taula és fluix i no aprofundeix en qüestions que, per a les entitats juvenils, són cabdals i irrenunciables.

El país necessita una modernització imminent del sistema educatiu públic basada en la millora de la inversió pública fins a arribar al mínim, compromès pel Govern de la Generalitat, del 6% del PIB. Així, també és imprescindible el ferm compromís de l'escola concertada amb les noves necessitats socials, l'atenció també dels espais educatius que es donen més enllà de l'escola, com les famílies, l'entorn i l'educació no formal, i la implicació més gran de pares, alumnes i mestres en l'escola i l'institut a través d'una democratització més alta del seu funcionament.

Una peça clau de la nova llei hauria de ser la incorporació del fet d'educar en la participació. Des del moviment associatiu juvenil remarquem la necessitat de reconèixer la participació dels i les estudiants en totes les seves formes i instruments, des dels delegats i les delegades d'aula, els consellers i les conselleres escolars, fins a les associacions d'alumnes. Amb el text actual, l'apartat de drets i deures de l'alumnat no es deriva a una regulació posterior mitjançant decret, sinó que s'adreça als projectes educatius de cada centre. Reivindiquem un article que expressi que els drets i deures de l'alumnat seran definits per un decret posterior, tal com passa actualment. Amb la carta de convivència no n'hi ha prou per garantir els drets de l'alumnat.

La futura llei d'educació de Catalunya ha de ser integradora, ha d'arribar a tota la comunitat educativa, i englobar també l'educació no formal i la informal. El redactat actual de l'avantprojecte de llei respon més a una llei del sistema educatiu que a una llei d'educació. El plantejament general del projecte de llei es redueix al context escolar i no preveu les associacions juvenils, i en especial les organitzacions d'associacionisme educatiu, com a integrants del sistema educatiu, les quals anomena com un element extern. De la mateixa manera, el CNJC reivindica que la llei fomenti l'ús del català com a llengua pròpia del país.

Davant de la imminent aprovació de l'avantprojecte de llei pel Consell de Govern i, per tant, l'entrada en tràmit parlamentari, el CNJC demana que s'escolti tots els agents implicats i es tinguin en compte les propostes que s'han fet des del moviment associatiu juvenil, amb l'objectiu que la futura llei doni respostes a les veritables necessitats educatives de Catalunya.

Agnès Russiñol
Presidenta del CNJC
agnes.russinol@cnjc.cat

Xarxajove.cat es presenta al congrés europeu Youth Info 2.0

En el darrer número del DEBAT JUVENIL us vam informar dels canvis introduïts en el portal de participació juvenil impulsat pel CNJC, Xarxajove.cat, per adaptar-lo als nous criteris del web 2.0, entre els quals destaca XarxajoveTV, canals d'informació RSS i marcadors socials per a ajudar a difondre les notícies i activitats a la xarxa social.

Aquestes millores van portar l'European Youth Forum a escollir Xarxajove.cat com a model de bones pràctiques en l'àmbit de la implementació de recursos 2.0 orientats a la informació juvenil i el nostre projecte va ser triat per fer una presentació a Berlín, del 21 al 24 de febrer, al congrés Youth Information 2.0: European Conference on challenges and opportunities of web-based youth information and youth portals.

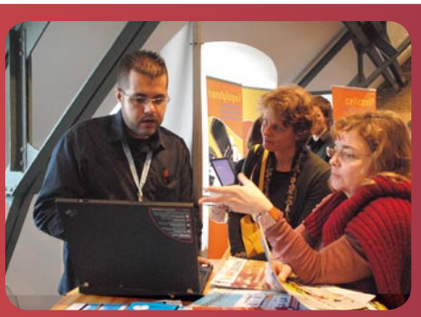

S'hi van presentar projectes impulsats per diversos organismes juvenils europeus, entre els quals el nostre. Es va comptar amb la presència d'experts i es van fer *panels* i *workshops* centrats en com beneficiar-se de les possibilitats que permet el web 2.0. L'intercanvi d'experiències va ser profitós i Xarxajove.cat ha aconseguit fer-se un lloc entre els homòlegs europeus.

Concretament, el dinamitzador web del CNJC, Rubèn Novoa, va fer una ponència sobre les noves implementacions de Xarxajove.cat en el marc del seminari Best of Youth Information 2.0. La seva exposició es va centrar en els mecanismes per a difondre viralment les notícies del portal mitjançant la classificació dels continguts a partir de paraules clau (el que es coneix tècnicament com a folcsonomia) en xarxes socials de tot tipus.

Els participants al congrés es van mostrar molt interessats en la difusió de continguts juvenils a la xarxa social de moda a Europa, el Facebook, i se'ls va poder fer una demostració en directe.

Assemblea General Extraordinària (AGE) i Comitè Executiu

El passat dissabte 5 de juliol va tenir lloc l'Assemblea General Extraordinària (AGE) coincidint amb el Comitè Executiu que se celebra habitualment per aquestes dates. En l'AGE va ser escollit Gerard Sugranyes, de Creu Roja Joventut, com a membre del Secretariat en substitució de Joel Plazas, i es van aprovar dues resolucions presentades per Acció Jove – Joves de CCOO de Catalunya. La primera rebutjava la directiva que està preparant la Unió Europea sobre les 65 hores pel que suposa de retrocés dels drets laborals dels treballadors i de les treballadores. La segona, relativa a l'assetjament sexual, demanava una sensibilització més gran i un treball de prevenció de tota la societat, i en particular del MAJ, envers aquest problema.

Així mateix, el Comitè Executiu va servir per a presentar el repartiment de tasques i responsabilitats entre els i les membres del Secretariat, el desenvolupament i la periodització previstos per al Pla de treball 2008-2009 i, com comença a ser habitual d'ençà l'any passat, un resum de l'estat d'implantació del Pla d'actuació territorial, amb les prioritats d'actuació de l'àrea per al curs que comença. Es va aprofitar també per fer una actualització del Pla derivada de l'experiència de contacte quotidià amb el territori dels tècnics i de les tècniques territorials.

A l'últim, el Secretariat va informar les entitats del CNJC de dos temes concrets en què pensa treballar aquest curs: el procés de modificació dels Estatuts del Consell, posat en marxa l'any passat, i la fase constitutiva de la Fundació Triangle Jove, que ha de culminar abans de la trobada d'entitats del primer cap de setmana d'octubre. Cal destacar que tant l'assistència com el nivell de participació de les entitats al llarg de tota la jornada va ser molt elevada.

Conèixer la realitat juvenil als Balcans

La darrera setmana del mes de juny els representants del CNJC van participar en una visita d'estudis als països dels Balcans organitzada pel Consell Nacional de la Joventut d'Eslovènia. En el marc de la presidència de la Unió Europea, que Eslovènia ha exercit fins aquest mes de juny i en què un dels objectius de treball era el d'afrontar el repte de la integració de la resta d'Estats balcànics, el consell nacional eslovè organitzà aquesta visita d'estudis a Croàcia, Bòsnia i Hercegovina i Sèrbia.

Durant els cinc dies que va durar la visita, la delegació eslovenocatalana es va entrevistar amb diferents representants dels respectius teixits associatius nacionals, així com amb membres dels governs responsables de les àrees de joventut dels tres països.

Aquesta visita d'estudis ha estat el retorn de la que va fer el consell nacional eslovè a Catalunya la tardor de 2006 i ha permès reforçar les bones relacions que des de fa temps tenen les dues entitats.

La consellera Carme Capdevila visita el Consell

La consellera d'Acció Social i Ciutadania de la Generalitat, Carme Capdevila, i el secretari de Joventut, Eugeni Villalbí, van visitar el passat 20 de maig la seu nacional del CNJC per conèixer de primera mà el nou Secretariat sorgit arran de la XXX AGO, celebrada el mes d'abril a Deltebre, i veure també les instal·lacions del Consell.

El nou Secretariat va presentar a la consellera les resolucions aprovades en l'AGO, així com la voluntat del CNJC de participar al llarg d'aquest any en processos legislatius com el Pla Nacional de Joventut i l'Acord Nacional per l'Ocupació Juvenil.

De la seva banda, Capdevila va demanar també la participació del CNJC a les diverses iniciatives que desenvolupa el seu departament, com el Pacte Nacional per la Immigració i la Llei d'atenció a la infància i l'adolescència, entre d'altres.

El CNJC entra a la Fundació Anna Lindh

El Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (CNJC) ha passat a formar part aquest any 2008 de la xarxa de la Fundació Anna Lindh, fundació internacional que es va crear l'any 2005 per promoure l'enteniment i el diàleg a la regió euromediterrània.

L'entrada del Consell es produeix perquè tant per a les entitats juvenils catalanes com per al mateix Consell (a través dels cursos de formació en drets humans que organitza) el Mediterrani és una de les àrees d'actuació prioritàries, dins l'àmbit internacional, i perquè l'entrada a la xarxa permetrà un millor coneixement dels esdeveniments de la regió, així com l'oportunitat de participar en moltes activitats d'interès. L'organització responsable de la xarxa a l'Estat és l'Institut Europeu de la Mediterrània, amb seu a Barcelona, amb el qual el Consell ha col·laborat ja en diferents ocasions.

Llei d'educació de Catalunya:

El Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya, encapçalat per Ernest Maragall, té entre mans l'aprovació de l'obra cabdal de la legislatura: una nova llei d'educació. Segons la Conselleria, neix amb el propòsit de "facilitar un marc institucional estable i adequat per millorar el sistema educatiu", i per aconseguir "que la pràctica educativa respongui millor a la diversitat dels alumnes".
La presentació de les bases de la Llei, però, va aixecar ja polèmica i bona part de la comunitat educativa hi va mostrar el seu rebuig. Ara, amb l'avantprojecte sobre la taula, la intenció del Departament continua sense convèncer.

Que Catalunya necessita posar fil a l'agulla en la millora de l'educació pública és innegable. I que es requereix d'una llei que ho dictamini, també. La clau de volta, com amb tot, és el plantejament des del qual fer-ho i la manera d'aplicar-lo. I si es vol que la Llei sigui realment una llei de país, global i amb visió de fons, cal escoltar i atendre les demandes de tots els agents implicats, cosa que no s'ha fet. Els actes de rebuig que associacions d'estudiants, sindicats, entitats educatives i juvenils i el mateix Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (CNJC) així ho han reclamat, i la massiva mobilització de docents i estudiants del 14 de febrer també en fou una prova contundent.

Inversió i caràcter públic de l'educació

El sistema eductiu català pateix des de fa anys una manca d'inversió pública i una forta desigualtat entre escola pública i concertada. Un dèficit crònic que ha condicionat el desenvolupament de successives reformes. Entenem que la voluntat del Govern hauria de ser que els centres públics arribessin a cobrir tota la demanda de noves places, cosa a què actualment es renuncia. D'entrada cal una modernització del sistema educatiu públic basada en la millora de la inversió pública fins a arribar al mínim, compromès pel mateix Govern, del 6% del PIB, del qual encara estem molt lluny.

És imprescindible també el compromís de l'escola concertada amb les noves necessitats socials, l'atenció dels espais educatius que es donen més enllà de l'escola i una implicació més alta de pares, alumnes i mestres en l'escola i l'institut, amb la democratització del seu funcionament.

Quant a l'ensenyament laic, la Llei el defensa, però al mateix temps entra en contradicció quan pretén garantir la formació religiosa i moral d'acord amb les conviccions dels pares i les mares.

Participació a l'escola

Des del moviment associatiu juvenil entenem que la Llei ha de promoure les mesures adequades per facilitar la presència, el diàleg i la coresponsabilitat dels alumnes amb els instruments de participació del centre. En el redactat actual, en l'apartat de drets i deures de l'alumnat, a més, no es deriva cap a una regulació posterior mitjançant decret, i es deixa la qüestió a la carta de convivència, norma que no és suficient.

Concepte global d'educació

El concepte d'educació que es desprèn de l'exposició de motius de la LEC és restrictiu i el plantejament general es redueix, una vegada més, al context escolar i no preveu les associacions juvenils, especialment les organitzacions de l'associacionisme educatiu, com a integrants del sistema educatiu, les quals resten com a element extern.

S'hauria de reconèixer la realitat educativa no formal que es dóna fora de la franja escolar, valorar-ne l'aportació específica i possibilitar-ne el desenvolupament. L'èxit educatiu, és a dir, la formació de ciutadans lliures, crítics i compromesos, formats en coneixements, actituds i valors, és l'èxit de tota la societat.

no perdem l'oportunitat

El text de la Llei d'educació de Catalunya ja és avantprojecte, amb l'articulat corresponent. I com a tal ha de ser votat al Parlament de Catalunya. Per la seva banda, el CNJC i les seves entitats, com sempre i tal com es va recollir en la darrera assemblea general ordinària [v. pàgina 19 i dossier de resolucions], l'han estudiat atentament i hi tenen coses a dir. Aquestes en són només algunes.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

No hem trobat res relacionat amb el concepte global d'educació ni el concepte global de ciutadania, mentre sí que parla de millorar la competitivitat. Caldria, per tant, explicar bé què s'entén per educació i fer referència a una nova concepció de l'educació, més oberta i compartida, un canvi conceptual que, de fet, és un dels motius principals per a la redacció d'una nova llei.

Es parla de competitivitat i de canvi de model econòmic, sense especificar en quin sentit o direcció, i, en canvi, no hi apareixen raons com la cohesió social, la plena ciutadania o la realització de les persones.

TÍTOL PRELIMINAR. Objecte i principis

El sistema educatiu de Catalunya […] s'inspira en els principis següents:

Article 2b.1: La formació integral de les capacitats intel·lectuals, físiques, emocionals i socials dels alumnes que permetin el ple desenvolupament de la seva personalitat amb un ensenyament laic de base científica.

Article 2b.8: El respecte al dret dels pares i les mares que els fills rebin la formació religiosa i moral que estigui d'acord amb les seves conviccions.

La contradicció és evident, i l'excepció es converteix en norma. Demanem que es faci servir la fórmula inclosa en l'article 21.2 de l'Estatut d'Autonomia, en què es remarca la laïcitat del sistema educatiu públic o la supressió de l'apartat 2b.8.

TÍTOL II. La comunitat educativa

No es reconeixen drets fonamentals com el dret a ser escoltat i el de rebre informació de la comunitat educativa. Cal, a més, que se citin els drets i deures de la resta d'actors.

No es deriva cap a una regulació posterior mitjançant decret i s'adreça als projectes educatius de cada centre. Els drets i deures de l'alumnat han de ser definits per un decret posterior, com ocorre actualment.

Es concep la convivència com un fet, d'entrada, negatiu i no com l'exercici de repartiment de responsabilitats. S'inculpa per principi l'alumnat, pressuposant que és sempre causant de conflictes, i la resolució de les situacions conflictives s'enfoca de manera punitiva. Els comportaments violents o les actituds incíviques no es corregeixen amb autoritat, sinó que s'han de prevenir a través de l'educació en valors.

Cal que l'Administració no només permeti, sinó que promogui l'optimització dels centres com a espais públics.

Proposem que els centres hagin de facilitar acords amb associacions sense ànim de lucre per a estendre l'ús de les instal·lacions més enllà de l'horari lectiu.

TÍTOL IV. Ordenació dels ensenyaments

Proposem afegir la garantia de l'existència del batxillerat nocturn presencial amb un mínim de places i centres distribuïts territorialment.

Proposem que s'expliciti que el Govern ha de garantir la igualtat d'oportunitats d'accés als estudis universitaris entre estudiants d'FP i de batxillerat.

TÍTOL VI. L'autonomia dels centres educatius

Proposem que el procediment de redacció i aprovació dels projectes educatius sigui el mateix que en el cas dels centres públics.

TÍTOL X. Administració de l'educació

És contradictori que les organitzacions empresarials puguin participar en els consells escolars territorials i no hi apareguin les entitats educatives, que són part de la comunitat educativa.

Demanem que els consells escolars territorials puguin comptar amb les organitzacions d'associacionisme educatiu representatives en aquella zona.

TÍTOL XIII. Finançament del sistema educatiu de Catalunya

Aquest apartat millora respecte al document de bases, però continua distingint entre escoles i obrint la porta a possibles discriminacions en contexts socials més desafavorits.

Demanem que s'hi afegeixi com a objectiu l'educació de zero anys a segon de batxillerat amb un nivell de recursos no inferior al 6% del PIB de Catalunya.

Àngel Lozano
Cap de Programes del CNJC
programes@cnjc.cat

Protesta davant el Departament d'Educació

Representants del CNJC i de les seves entitats es van concentrar, l'11 de juliol, davant la seu del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya a Barcelona per a mostrar el seu rebuig a l'avantprojecte. L'acte va servir també per entregar les propostes alternatives que el CNJC ha elaborat sobre el text de la LEC.

Educació es carrega el batxillerat nocturn

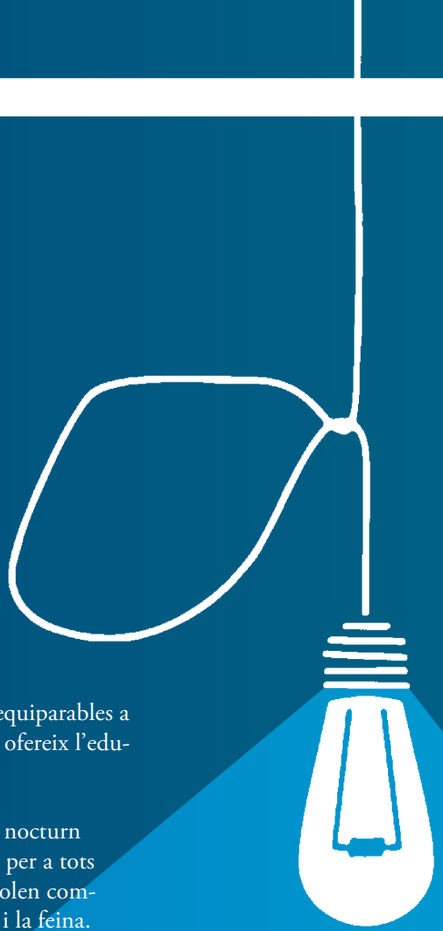

A finals d'abril el Departament d'Educació de la Generalitat feia saber als centres que començava el procés de tancament del batxillerat nocturn. El curs 2008-2009 ja no es farien matriculacions de primer, i en el curs següent tampoc de segon. L'alternativa? Internet i l'educació a distància.

La mesura ha generat una forta oposició i, finalment, el Departament ha flexibilitzat el plantejament inicial i manté l'oferta en un nombre molt reduït de centres. Això sí, amb caràcter transitori i amb la intenció clara de fer desaparèixer aviat aquesta modalitat. Una modalitat a què se solen acollir aquelles persones que, per qüestions econòmiques, es veuen obligades a compaginar feina i estudis.

Des del CNJC també s'ha rebutjat la mesura, considerada com un atemptat contra la igualtat d'oportunitats en l'accés a l'educació. Suprimir el batxillerat nocturn no resol cap problema, sinó tot el contrari. I així ho han manifestat també les entitats que s'hi han posicionat.

Associació d'Estudiants Progressistes (AEP)

"[…] és profundament classista i aprofundeix l'escletxa socioeconòmica que tota societat que tendeixi a la igualtat ha de lluitar per reduir […] tindrà un impacte enorme, fonamentalment en aquelles persones que, a causa de la seva situació econòmica o per qualsevol altra raó, compaginen feina i estudis."

"[…] s'imposa una decisió presa sense cap fonament i, un cop més, de manera autoritària i sense consulta prèvia als agents de la comunitat educativa."

"[…] l'accés a l'ensenyament a distància (per Internet) tampoc no és ni universal ni gratuït per a tothom."

"[…] Escatimar diners en l'educació és propi d'una administració irresponsable amb el poble que representa."

Associació de Joves Estudiants de Catalunya (AJEC)

"[…] L'Institut Obert de Catalunya no pot absorbir tot l'alumnat del batxillerat nocturn."

"[…] L'ensenyament a distància ha de ser una opció més per a aquells estudiants que volen completar els estudis. En cap cas pot ser l'única."

"[…] el seguiment i l'avaluació que es dóna en l'ensenyament presencial no són equiparables a les condicions que ofereix l'educació a distància."

"[…] el batxillerat nocturn és una oportunitat per a tots aquells joves que volen compaginar els estudis i la feina. Aquests tenen dret a completar la seva etapa formativa de manera presencial i de qualitat."

Joventut Obrera Cristiana Nacional de Catalunya i les Illes (JOC)

"[…] la manera de comunicar la decisió, un divendres i per telèfon, posa de manifest una manca de sensibilitat democràtica del nostre Govern."

"[…] molts alumnes abandonarien davant les dificultats que suposa continuar els estudis virtualment."

"[…] l'accés a l'educació ha sigut una lluita històrica del moviment obrer, que en els últims anys ha rebut serioses amenaces. Aquesta n'és una altra."

"[…] els motius que han portat a la supressió del batxillerat nocturn (absentisme, fracàs escolar […]) haurien de motivar tot el contrari: mantenir-lo, millorar-lo i promocionar-lo."

Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans (SEPC)

"[…] va en detriment de l'oferta i l'essència de l'ensenyament públic."

"[…] La potenciació de l'Institut Obert de Catalunya no ha d'anar en detriment, en cap cas, dels estudiants que necessiten cursar els estudis en el batxillerat nocturn. És un deure del sistema públic satisfer aquesta demanda social."

"[…] La sobtada decisió de la Conselleria no compleix cap període ni debat previ moralment correctes, sobretot tenint en compte que l'ha pres un govern que se suposa que és d'esquerres i progressista."

Ricard Aymerich

→ President de la Federació de Moviments de Renovació Pedagògica de Catalunya i de la Confederació Estatal de Moviments de Renovació Pedagògica

"Tots els centres sostinguts amb fons públics han de ser coresponsables en l'escolarització de tot l'alumnat"

Què li sembla que l'escola concertada rebutgi acollir-se al concepte de servei públic educatiu quan rep finançament públic?

Crec que no és el concepte el que discuteixen els representants de l'escola concertada sinó algunes condicions referides a la planificació de les places de nova creació (que correspon fer als poders públics) i a l'homologació de recursos i condicions que se'n derivarien respecte dels centres públics. Això no es dóna ara com ara i necessitarà d'un període transitori durant el qual és convenient que s'hi vagi avançant encara que sigui de manera molt gradual.

Així les coses, com interpreta que la LEC prevegi un augment de pressupost per a reforçar la concertada?

Si tendíssim a un escenari en què els centres concertats es coresponsabilitzessin en la mateixa proporció que la resta de centres d'una zona i sense cap mena de discriminació en l'escolarització de la totalitat de l'alumnat, és lògic que es plantegi una condició de gratuïtat per a aquests alumnes (i les seves famílies); és a dir, que no hi hagués cap barrera (ni de gènere, ni de religió, però tampoc econòmica) que impedís l'accés d'aquests alumnes a tot tipus de centres. Això val diners, però, al mateix temps, fa que tots els centres sostinguts amb fons públics siguin coresponsables i millora molt la situació actual en què els centres públics suporten en una proporció excessiva aquesta tasca compensadora, socialment imprescindible; tindríem moltes més garanties que es podrà atendre aquest repte que creix any rere any i menys probabilitats que es creïn centres gueto que tan mal fan al nostre sistema educatiu.

Fins a quin punt es pot combinar el reforç de l'autoritat de la direcció, la participació de l'alumnat i l'autonomia docent? És un retorn al passat, en aquest aspecte?

L'autonomia docent queda emmarcada dins de l'autonomia de centre, definida en un projecte educatiu de tota la comunitat educativa. En aquest marc és plenament compatible un equip directiu (que no només és un càrrec personal) com la màxima representació i garantia dels drets col·lectius d'aquesta comunitat educativa. Per tant, pensem en un projecte de direcció que es basa i lliga amb aquest projecte educatiu en la participació de tots els sectors d'aquesta comunitat educativa, en els òrgans de participació però, també, en els òrgans de decisió.

Què suposa la intenció del Departament de suprimir paulatinament el batxillerat nocturn?

De moment ha sigut una mesura que ha tingut una marxa enrere parcial. A la llarga, suposo que hi ha una part de l'alumnat i de l'oferta que es pot traspassar al format no presencial, però no m'imagino encara la desaparició total de la modalitat presencial, pel valor que té en temes com l'acompanyament, l'orientació i l'atenció personalitzada als alumnes.

Debat Juvenil

Rosa Cañadell

→ Professora de secundària. Portaveu del sindicat USTEC–STEs

"La doble xarxa ens porta a un model segregat d'acord amb el nivell econòmic o cultural"

El document de bases de la Llei d'educació va sortir sense diàleg amb la comunitat educativa. Això ha millorat ara, amb l'avantprojecte?
Si entenem per diàleg que els diferents col·lectius de la comunitat educativa poden exposar-ne els acords i desacords, sí que hi ha diàleg. Però el que no hi ha és la possibilitat de posar en comú aquests desacords, que l'Administració els tingui en compte i que estigui disposada a modificar aquells aspectes que li són qüestionats.

Hi ha un control suficient en la funció social de l'escola concertada? El manteniment de la doble xarxa suposa un fre per a un model educatiu equitatiu?
La funció social de l'escola concertada és molt minsa, de fet qui compleix al 100% la seva funció social són els centres públics. La doble xarxa, en sí mateixa, ja ens porta a un model segregat d'escoles, d'acord amb el nivell social o econòmic de les famílies, així com del seu origen cultural. Hi ha dos mecanismes que fan molt difícil canviar aquesta situació: els centres privats concertats cobren quotes als pares i les mares, això és una barrera clara per al sector social amb menys recursos econòmics; els centres privats concertats són majoritàriament religiosos, fet que dificulta que tota mena d'alumnat hi vulgui accedir. El que cal és ampliar, consolidar i augmentar els recursos als centres públics, que són els que escolaritzen l'alumnat amb més dificultats i l'alumnat nouvingut.

Un estudi recent (Fundació Pere Tarrés) mostra que la majoria del cos docent no creu en la participació de l'alumnat. S'hauria d'adaptar el professorat a una educació més participativa i formar-se'n?
La participació de tota la comunitat educativa és un element molt positiu del funcionament dels centres públics, però no sempre funciona bé i això no és, substancialment, perquè el professorat no estigui preparat, sinó per la mateixa dinàmica dels centres i per la poca participació activa de la mateixa comunicat educativa, inclosos els i les alumnes. De fet, la gran majoria de vegades, aquesta participació queda restringida al Consell Escolar del centre, on els representants de l'alumnat i dels pares i les mares no sempre parlen en nom de tot el col·lectiu, sinó com a individus, cosa que desnaturalitza la seva funció.
Malgrat tot, és important mantenir aquest àmbit de participació tot i que cal millorar-lo. Això és un treball de tot el centre. Cal estimular la participació activa de tots els col·lectius, cal que el professorat s'hi impliqui i cal superar la burocratització que massa vegades s'instal·la en aquests òrgans.

Quin creus que hauria de ser el paper dels agents educadors que no són personal docent dins l'escola? Com valores els plans educatius d'entorn?
La idea dels plans educatius d'entorn, que impliquen un treball conjunt entre els diferents estaments socials i l'escola, és una eina molt important. El problema és que no sempre funciona bé, ni es planifica com cal. La funció dels agents educadors dins l'escola és molt positiva si està inserida dins el projecte i les activitats del centre. En algunes escoles i instituts són fonamentals, ja que reben un tipus de problemàtiques que sobrepassen el marc escolar i que fan que sigui necessària la intervenció d'altres classes de professionals.

Debat Juvenil

Josep-Maria Terricabras

→ Catedràtic de Filosofia a la Universitat de Girona.

"L'educació és un procés global: es fa en tots els espais de la vida"

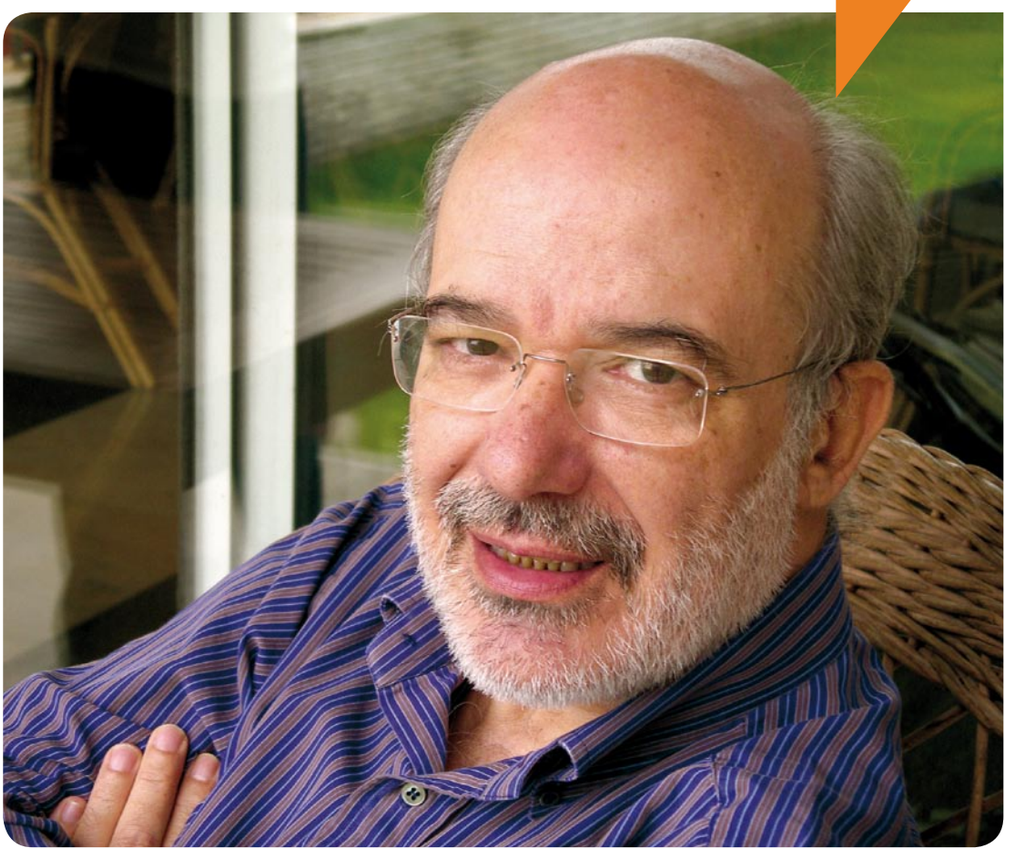

Sovint es concep l'educació com allò que succeeix només dins les parets de les escoles, els instituts i les universitats, però què passa a fora? Fins a quin punt educa l'entorn?

L'entorn –és a dir, la vida i la realitat social en un sentit ampli– és la darrera referència de l'educació i condiciona l'escola: en marca els continguts i n'influeix els valors. L'escola no és una illa. Depèn enormement de l'entorn social, que acaba donant sentit a allò que s'aprèn a l'escola. Perquè els coneixements de debò estan condicionats per vivències i s'acaben convertint en vivències.

La Llei d'educació de Catalunya hauria de tenir en compte aquestes realitats d'educació no formal i informal?

L'educació no formal i la informal també estan condicionades per l'entorn. La Llei d'educació les ha de tenir en compte, però no per absorbir-les, sinó perquè són complementàries. L'educació és un procés global: no es fa només al llarg de la vida sinó també en tots els espais de la vida.

Creus que la xarxa concertada i l'escola privada es comprometen igual que la pública a fi de garantir la cohesió social?

En una escola –pública o no– l'important són l'orientació i els objectius. L'escola pública està compromesa, pel sol fet d'existir, amb la cohesió social. L'escola privada, no, i per això ha de demostrar expressament aquest compromís. Si no ho fa, no pot ser concertada. Qualsevol escola ha de ser autocrítica amb la missió que té i que vol tenir: la pública per no contradir-ne el sentit propi, la privada per buscar-ne el sentit i definir-lo.

És cert el tòpic que cada generació de joves arriba a les facultats amb menys coneixements, menys valors i menys compromís? Com ens trobem actualment?

No és cert. Si ho fos, la universitat de fa cent anys seria molt millor que la d'ara, i això no és veritat. Lligant-ho amb "l'entorn" de la primera pregunta, els joves arriben a les facultats amb coneixements i valors diversos als d'altres generacions. En molts casos, la universitat no té ni la flexibilitat ni l'astúcia de saber veure què saben els joves que hi arriben i de saber explotar les seves habilitats. La crisi de la universitat ve sobretot perquè no s'ha entès prou que ja no és important què s'ensenya sinó què s'aprèn, i com s'aprèn.

Debat Juvenil

Primeres jornades sobre associacionisme i participació a Girona

Baixa al carrer i participa!

L'1 i el 14 de març es van aplegar a Girona, convocats pel Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, joves d'arreu de la demarcació per participar a les primeres jornades associatives de la zona. ACAS, Associació TEDECE, Atzabara Club, CE Montclar, Comparsa Uhquexungus, JERC-Guíxols i JERC-Sta. Cristina d'Aro van ser algunes de les entitats participants, així com la Colla Castellera Xoriguers de la UdG, JERC-Regional i MEG. També el Consell Local de Joventut de Sant Feliu de Guíxols, una vegada més, va demostrar la implicació i la forta vinculació de les seves entitats.

L'1 i el 14 de març es van aplegar a Girona, convocats pel Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, joves d'arreu de la demarcació per participar a les primeres jornades associatives de la zona. ACAS, Associació TEDECE, Atzabara Club, CE Montclar, Comparsa Uhquexungus, JERC-Guíxols i JERC - Sta. Cristina d'Aro, van ser algunes de les entitats participants, així com la Colla Castellera Xoriguers de la UdG, JERC-Regional i MEG. També el Consell Local de Joventut de Sant Feliu de Guíxols, una vegada més, va demostrar la implicació i la forta vinculació de les seves entitats.

1 de març: Jornada de l'Associacionisme Juvenil

La primera jornada va voler ser un espai per a les entitats de la demarcació, oferir-los un lloc on poder parlar sobre l'actualitat de l'associacionisme juvenil. Van encetar la reflexió Joaquim Brugué, director general de Participació Ciutadana en la Generalitat de Catalunya; Jordi Collet, col·laborador a l'IGOP i professor de la UAB, i Narcís Pou, extècnic de Participació a la Secretaria de Joventut i actual tècnic de Participació a Neopolis, amb la ponència "Els reptes de la participació juvenil a la demarcació de Girona". La ponència, i posterior debat, va servir per a posar sobre la taula la realitat de la situació participativa del jovent i les possibles eines per a intentar millorar-la.

"Entitats que no es coneixien entre elles van poder començar a teixir una petita xarxa"

De la part més reflexiva es va passar a una de més lúdica, amb un dinar popular i una exhibició de grafits en directe. Aquest espai, més distés, va permetre que es comencés a teixir una petita xarxa entre entitats que no es coneixien i, poc a poc, complir un dels objectius del Pla d'actuació territorial del CNJC, el de crear xarxa.

Amb l'estómac ple, i havent potenciat les relacions, va començar la part més dinàmica i participativa de la jornada: els tallers, en què es van tractar els temes i les dificultats principals amb què es troben les entitats en el seu dia a dia.

El primer va anar a càrrec de Patrícia del Pozo, exresponsable de Comissions d'Activitat de Creu Roja Joventut de Catalunya i, actualment, tècnica de Participació a l'Ajuntament de Mollet del Vallès, que va exposar algunes fórmules amb què els responsables de les entitats poden implicar els seus membres i potenciar la democràcia interna. El segon va servir, d'una manera amena, per donar eines a les entitats per a afrontar els processos més burocràtics amb què sovint topen amb relació a la pràctica de la seva activitat principal. Micky Aragón, exmilitant de l'associació juvenil JOC, exresponsable de Participació al CJB i, actualment, exerceix funcions de direcció al Consell d'Associacions de Barcelona, va ser l'encarregat de dinamitzar-lo.

Paral·lelament, durant tot el dia va haver-hi una petita exposició a l'Estació Espai Jove de Girona sobre l'activitat de les entitats, una mena de petit reportatge de les diferents accions que es porten a terme a les comarques gironines.

14 de març: Jornada sobre la Participació Juvenil

La segona jornada va voler tenir un caire més lúdic i festiu per tal de poder engrescar, introduir i fer participar tot el jovent gironí. La Fira d'Entitats al Parc Central de Girona, amb la presència de l'associació juvenil Comissió Otaku Gironina (COGI), l'associació Sin Vergüenza, l'associació TEDECE, el Consell Local de Joventut de Sant Feliu de Guíxols i la Colla Castellera Xoriguers de la UdG va ser-ne el tret de sortida. Cada entitat va muntar la seva paradeta per tal de donar-se a conèixer a tothom que es va apropar. Un concert amb els grups Ayahuasca Sutra (Santa Cristina d'Aro) Cayena (Castell-Platja d'Aro) i Sin Fin (Sant Feliu de Guíxols), amb el servei de barra a càrrec de la comparsa ganxona Uhquexungus, va posar la nota final a aquestes primeres jornades associatives.

"Entre els objectius, trobar fórmules per potenciar la democràcia interna a les entitats"

Unes jornades en què es va combinar el treball de les entitats i del CNJC amb altres activitats lúdiques, que van fomentar que les diferents associacions i els joves en general intercanviessin opinions, projectes i maneres de treballar. En definitiva, una experiència enriquidora que va permetre que el CNJC i les seves entitats comencessin a passar de ser reconeguts a ser coneguts a la demarcació de Girona.

Mabel Salguero
Tècnica territorial per la demarcació de Girona
girona@cnjc.cat

III Aplec Jove de Pedralta a Sant Feliu de Guíxols

El vell costum dels joves ganxons d'acampar la nit anterior de l'Aplec s'ha convertit en tres dies de concerts i activitats variades, organitzats pel Consell de Joves (CLJ-SFG).

L'Aplec, que enguany es va celebrar el 16, 17 i 18 de maig, és un espai on cada associació juvenil de la ciutat pot organitzar la seva pròpia activitat, treballant conjuntament amb les altres, compartint idees, cultures i nous horitzons. I tot –bé, tot no...– en un paratge natural immillorable com és l'Ardenya.

Així doncs, vam gaudir de dues nits de concerts i espectacles, una de rock, a càrrec d'Atzavara Club i Salmons a la Badia, i una de hip-hop, organitzada per la TEDECE. Durant els concerts del divendres nit, ACAS Baix Empordà va fer la paradeta de prevenció de la sida. També ens va acompanyar la Plataforma per la Llengua Catalana amb una parada de promoció de la llengua. El dissabte a la tarda vam poder seguir la primera jornada d'"humor amarillo" de la secció d'Oci alternatiu del Centre Excursionista Montclar (CEM). El diumenge, Excursionisme infantil i juvenil (secció del CEM) va pujar a peu fins a Pedralta i, tot seguit, les JERC van animar una tertúlia debat sobre la participació durant el dinar popular. Després, es va celebrar el segon torneig de botifarra dels Uuhquexungu!

Marie Balland
Presidenta del CLJ-SFG

El CNJC a Ponent

L'obertura del CNJC a una demarcació, la de Lleida, que es caracteritza per uns límits territorials enormes i que, a més, no es corresponen amb la realitat sociocultural i econòmica, ens obliga també a començar amb una prospecció del terreny, apropant i donant a conèixer el CNJC al territori.

També ens hem dirigit a tots els tècnics i tècniques de Joventut dels consells comarcals, així com a aquells ajuntaments de població més gran i amb algunes entitats de segon grau, com MEG–Lleida/Solsona/Urgell.

I és que només el coneixement de la realitat ens permet comprendre les dinàmiques que s'hi generen quant a participació i associacionisme entre els joves i disposar dels elements necessaris per a definir amb bon criteri la intervenció del CNJC al territori.

Un territori format per molts municipis, i molt petits, amb poca població jove i amb certes dificultats en les comunicacions, amb un èxode juvenil important, amb l'existència de molts grups de joves de caràcter informal i amb poques entitats adherides a les federacions representades al CNJC.

Amb tot, el nombre d'entitats juvenils de nova creació és en alça i moltes entitats, sense ser estrictament juvenils, sí que mobilitzen bona part d'aquest sector.

Tarragona

En aquests cinc mesos escassos que el CNJC ha aterrat a Tarragona, hem volgut conèixer l'estat de la participació i l'associacionisme juvenil a les 10 comarques tarragonines. En un territori extens és bàsic trepitjar el terreny, fer quilòmetres. Fer prospecció, en diem.

I això consisteix a actualitzar dades de les associacions, contactes que ens puguin servir per a intervenir directament, etc. En aquest sentit, és imprescindible anar als consells comarcals, ja que a la majoria de municipis no existeix la figura de tècnic o tècnica de joventut i s'ha creat, en un conveni entre ajuntaments i consell comarcal, la figura de tècnic mancomunat o compartit.

La província de Tarragona té dues ànimes: el Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre. Als dos territoris hi ha realitats associatives diferents, com a conseqüència d'estructures poblacionals també diferents. Però també tenen punts en comú, com la dualitat (que no s'ha superat encara) entre el camp i la ciutat o, per ser més exactes en el cas de la realitat tarragonina, entre la costa i l'interior.

A l'interior, on predominen els municipis petits, l'associacionisme hi és poc present per la població escassa i per la fuita de joves que van a estudiar a les grans ciutats. I aquí el CNJC haurà de treballar per plantar la llavor de la participació i l'associacionisme. I a la costa, amb municipis més grans, és on les associacions floreixen més. Tot i que en alguns pobles hi ha consells de joventut, el treball en xarxa és un aspecte que encara cal treballar a fons.

Noves xarxes locals a la demarcació de Girona

Ara farà poc més d'un any que el CNJC va arribar a terres gironines i va procurar estendre algunes de les llavors de l'associacionisme i de la participació amb la intenció de fer créixer les xarxes associatives locals que potenciessin la relació entre les diferents entitats d'un mateix municipi; i, per fi, ja es poden recollir els primers fruits.

Dues capitals de comarca, Girona i Figueres, que tenen un bon teixit associatiu, ja han format un grup impulsor i estan treballant, intensament, en la creació dels futurs consells locals de joventut (CLJ). Després de diverses reunions amb les entitats de cadascun dels municipis i explicar-los les fases del projecte de creació d'un consell local, aquestes han començat a debatre i dissenyar el seu propi organisme de representació juvenil.

Concretament, el grup impulsor de Girona el formen set entitats, que tenen clar per a què volen un CLJ i li estan donant forma per adaptar-lo a la realitat d'aquest municipi. A Figueres, el procés és força paral·lel, ja que després d'haver definit què es vol aconseguir amb aquesta xarxa local, les quatre entitats que hi treballen estan dibuixant l'estructura del futur CLJ.

A partir d'ara només queda continuar amb el treball, definir i concretar els respectius plans de treball, i de segur que aviat podrem anar a la festa d'inauguració de dos nous consells locals de joventut.

Badalona reconeix el Consell de la Joventut com a interlocutor

Més de quatre anys després de la posada en marxa, el Consell de la Joventut de Badalona (CJBDN) ha assolit aquest juny un dels objectius centrals que es va marcar en l'Assemblea General Ordinària de 2004: disposar d'un protocol de relacions amb l'Ajuntament de la ciutat, que reconeix el Consell com l'interlocutor del consistori en matèria de joventut i entitats juvenils. Aquest acord, a més, facilitarà el suport econòmic i material –com la disposició d'un local propi que tant li havia mancat fins ara al CJBDN.

No obstant això, el Consell ha aconseguit, només amb l'esforç voluntari de tots aquells que li han dedicat el seu temps, bona part del que s'havia proposat. Ha participat de les quatre edicions de la Festa Major Alternativa, ha entrat en el Consell Municipal de l'Habitatge, ha elaborat propostes serioses i adequades a la realitat sobre la nova ordenança del civisme, ha organitzat diverses jornades de treball, ha fet campanyes de foment del vot juvenil, ha dit la seva en polítiques de joventut, diàleg interreligiós, etc. I, sobretot, ha anat aglutinant entitats, fins a les 23 actuals.

A partir d'ara, es tracta de continuar impulsant els objectius pels quals va ser creat: ser la veu dels i les joves badalonins davant l'Administració; posicionar-se i fer debat crític i plural sobre allò que els afecta, promoure la participació i l'associacionisme juvenil i donar suport a les entitats en les seves activitats.

El repte de la proximitat del CNJC

En el Consell de la Joventut de Barcelona entenem que el CNJC ha de promoure les experiències que ja són presents al territori, ha de garantir la incidència dels consells locals i aquests han de poder participar plenament en la dinàmica del Consell.

És ben sabut que els reptes de la democràcia passen per la proximitat i que això demana la construcció de ponts de diàleg i reconeixement a les maneres de participació entre les associacions i els poders públics.

També sabem que ens cal potenciar la xarxa associativa juvenil i a la vegada dotar-nos d'espais interassociatius que ens permetin coordinar esforços, intercanviar projectes i representar-nos millor. I que, en aquest sentit, el consell local n'és la millor fórmula.

El reconeixement dels consells locals de joventut (CLJ), per tant, és una gran oportunitat del CNJC per a apropar-se veritablement al territori i als problemes reals de la gent jove. Els CLJ, amb el seu coneixement i implicació en pobles i ciutats, juntament amb l'heterogeneïtat de les associacions juvenils que els formen, tenen una innegable representativitat davant l'entorn social i les administracions públiques. I el CNJC els ha de promoure i defensar.

D'una banda, ha d'aportar les eines, el suport necessari i una veritable coordinació a les experiències que ja es duen a terme al territori. D'una altra, ha de forçar les administracions en aquest reconeixement dels consells locals com a interlocutors vàlids i legítims.

"Els consells locals tenen una innegable representativitat davant l'entorn social i les administracions públiques"

A la vegada, els consells locals necessiten trobar en el CNJC l'interlocutor del conjunt del territori. Per tant, la participació dels CLJ al CNJC cal que estigui plenament integrada en la seva dinàmica, des de l'articulació i manteniment de la Xarxa de Consells Locals, i també des de la garantia plena dels drets que suposa el principi de participació. Com podem reconèixer els CLJ si no és a través de la mateixa representació dels CLJ en el CNJC?

El model del CJB

El Consell de la Joventut de Barcelona té experiència en convertir els reptes de la proximitat territorial en oportunitats i valors. El CJB defensa la bona política de proximitat a la ciutadania, i ho fa potenciant la participació directa dels i les joves a la vida de la ciutat, mitjançant la creació i consolidació de les plataformes territorials de joventut, que són els CLJ als barris i districtes.

Hem estat al capdavant d'aquesta reivindicació al país i oferim el nostre model d'oportunitats i valors perquè estem segurs que el desplegament del Pla territorial comportarà una reflexió sobre els efectes que la promoció de la participació i l'associacionisme a tot arreu ha de tenir en el reconeixement per part del CNJC dels CLJ com a membres de ple dret.

Enfilant els 30 anys d'experiència en models de participació per a apropar el Consell a la realitat territorial, refermem el criteri que el consell local de joventut és un bon instrument de representació i participació política, una oportunitat i un valor per al conjunt del MAJ que cal reconèixer plenament si el CNJC no vol passar-se molts més anys dient que té vocació territorial però lluny del territori.

Núria Galan
Consell de la Joventut de Barcelona

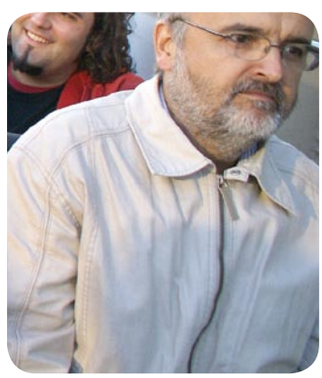

A Osona fan xarxa

Amb uns ajuntaments que ja fa anys que dissenyen i apliquen polítiques de joventut conjuntament, ara és el torn per a la coordinació de les entitats juvenils. La II Trobada de Consells de Joves de la Mancomunitat La Plana ha posat les bases per aconseguir-ho.

En els darrers anys, en alguns dels municipis de la Mancomunitat La Plana, al sud de la comarca d'Osona, han anat sorgint associacions de joves que, amb el nom de consell de joves, han organitzat activitats per al jovent, n'han fomentat la participació en la vida social del municipi i han fet de pont entre els i les joves de la localitat i l'Administració en allò que afecta el seu desenvolupament com a ciutadans i ciutadanes.

Amb el pas del temps, aquests consells s'han consolidat en l'àmbit municipal i, al seu torn, els diferents ajuntaments que formen la Mancomunitat continuen treballant, des de fa quinze anys, en el disseny i l'aplicació de polítiques de joventut conjuntes. Tot plegat fa que les associacions es plantegin la necessitat d'enfortir les relacions que mantenen entre elles per tal de millorar la coordinació i unificar les veus davant l'Administració local, que té delegades les competències en joventut a la Mancomunitat La Plana.

Així, des de fa un parell d'anys, els diferents consells de joves, amb la col·laboració de la Mancomunitat i el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (CNJC), treballen per tal de tenir un espai de coordinació interassociatiu que els permeti donar resposta als nous reptes plantejats. Amb aquest objectiu, el cap de setmana del 24 i 25 de maig d'enguany s'ha celebrat la II Trobada de Consells de Joves de la Mancomunitat La Plana a la Rectoria de la Selva, a Navès. Les activitats, els tallers i les sessions de treball que s'hi van fer van servir per a reflexionar i analitzar la viabilitat d'iniciar projectes de treball en xarxa entre les diferents associacions de joves.

"Enfortir les relacions entre les entitats suposa millorar la coordinació i unificar les veus davant l'Administració"

Entre les conclusions, la creació d'una pàgina web que reculli informació de les entitats i les seves activitats, i la necessitat d'iniciar un procés de creació d'una coordinadora d'associacions d'àmbit comarcal que permeti consolidar els llaços de relació entre les diverses entitats juvenils d'Osona. Tot i que en un primer moment la coordinadora agruparà els consells de joves de cinc municipis, va quedar palesa la necessitat d'ampliar-ne els membres a fi de millorar la capacitat d'incidència i la qualitat del treball fet entre les diferents entitats. A mitjan termini, l'objectiu és treballar en àmbits en què fins al moment els consells de joves no han treballat de manera estable, com són la interlocució amb l'Administració local i la participació en el desenvolupament del les polítiques de joventut als municipis.

Roger López
Tècnic territorial del CNJC per la demarcació de Barcelona
barcelona@cnjc.cat

El Triangle Jove continua estrenyent llaços entre territoris

El Triangle Jove fa de l'Aplec de Consells Locals, un any més, un dels espais de col·laboració més importants per a l'associacionisme juvenil dels Països Catalans. L'encontre serví de preludi de la propera trobada del Triangle Jove, que tendrà Mallorca com a escenari.

La petita vila de Pontós (Alt Empordà) fou l'escenari on se celebrà, els passats 25, 26 i 27 d'abril, l'Aplec de Consells Locals de Joventut de Catalunya, les Illes Balears i el País Valencià. Sota el títol "Els reptes de la participació als consells locals: recull d'experiències i perspectives de futur" i en un espai físic fantàstic com és Ca n'Oliver -antic seminari marista reconvertit en alberguna cinquantena de joves valencians, balears i principatins participaren d'unes interessants jornades en què les xerrades, els debats i els tallers s'alternaren amb sessions més lúdiques i dues nits de bauxa a les Barraques de Figueres. Un any més, l'espai de collaboració per als consells locals del moviment associatiu juvenil dels tres territoris dels Països Catalans va enfortir-se i esdevingué, novament, una fita ineludible, tot un clàssic.

La sessió inaugural va anar a càrrec de l'investigador de l'IGOP-UAB, Ricard Vilaregut, que repassà des d'una perspectiva acadèmica i teòrica la participació com a eina per a enfortir el teixit juvenil i per a anar, com deia el títol de la ponència, més enllà d'una moda. La seva intervenció, no exempta de debat i polèmica, fou un bon inici que posà les piles als participants. Més tard hi hagué una taula rodona amb Andreu Caballero, gestor cultural i expresident del CJIB; Antonio Benaches, antic secretari del CJCV, i Aaron Crespo, expert en comunicació i tècnic del Fòrum Nacional de la Joventut d'Andorra, que desgranaren els criteris per a generar participació en el món associatiu jove.

La tarda de dissabte canviàrem d'espai físic i ens acollí el Consell Comarcal de l'Alt Empordà, situat en una Figueres que es trobava en plenes festes majors de la Santa Creu. Hi tengueren lloc les dues últimes sessions de debat i formació. D'una banda, la taula sobre experiències en involucrar els joves que tengué com a ponents a Carles Benguerel, del Consell de Joves de Sant Feliu de Guíxols i a Miquel Aleixit, del Consell de Joventut de Gandia; i de l'altra, la que impartí Ana Elvira Catalán, membre de la comissió de coordinació de Lokarri, la xarxa ciutadana basca per a l'acord i la consulta. Experiències sobre el terreny absolutament recomanables i de les quals tothom extragué models i sinergies interessants per als seus espais.

A la nit tocava anar a passarho bé als concerts de Figueres. Un final de nit absolut que no va impedir que, malgrat la son, l'endemà al matí es posés punt final a l'Aplec amb la sessió dedicada al territori, la participació i les noves experiències dels moviments socials. Llorenç Planagumà, director d'Escola de Territori, projecte participatiu de la Vall d'en Bas, va ser l'element que ens restava per a vehicular les reflexions que havíem plantejat fins aquell moment amb la realitat territorial que ens acollia, l'Empordà i les comarques gironines. Un final de jornada que ens féu entrar en olivetes amb vista a la trobada del Triangle Jove que se celebrarà a Alcúdia, a Mallorca, els propers 3, 4 i 5 d'octubre.

Antoni Trobat
Tècnic de Triangle Jove
triangle@trianglejove.net

El CNJC celebra a Deltebre la seva XXX Assemblea General Ordinària

Un centenar de representants d'entitats juvenils es van reunir durant el cap de setmana del 5 i 6 d'abril a la capital del Baix Ebre per traçar les línies d'actuació del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (CNJC) per a aquest curs. Així, s'hi van aprovar resolucions sobre la Llei d'educació de Catalunya, amb què es reclamava el reconeixement de l'aportació específica del moviment associatiu juvenil fora de la franja escolar i un reforçament del sistema educatiu públic; sobre el trentè aniversari de la creació del CNJC, amb què es deixava clar que el Consell vol participar del debat parlamentari de la Llei de polítiques de joventut i es demanava una avaluació operativa i global del Pla Nacional de Joventut; o sobre mobilitat internacional, amb què s'apostava per facilitar l'atorgament de visats per a estudiar o treballar al nostre país.

A més de tot això, l'Assemblea va servir també per a renovar el Secretariat del CNJC, i Jaume Soler, de l'Associació Internacional d'Estudiants de Ciències Econòmiques i Empresarials (AIESEC), president del CNJC durant l'últim any, passava el relleu a Agnès Russiñol, d'Acció Escolta.

L'acte de cloenda va comptar amb les intervencions d'Ernest Benach, president del Parlament de Catalunya; Gervasi Aspa, alcalde de Deltebre; Diogo Pinto, secretari general del Fòrum Europeu de la Joventut; Rita Solís, presidenta del Foro Latinoamericano de Juventud (FLAJ), amb qui el CNJC va signar un conveni de col·laboració, i amb la presència d'Eugeni Villalbí, secretari de Joventut de la Generalitat, i Josep Lluís Salvador, delegat territorial del Govern a les Terres de l'Ebre.

Debat Juvenil

EL NOU SECRETARIAT

Un dels punts a l'ordre del dia de la XXX Assemblea General Ordinària del CNJC era la renovació de membres del Secretariat. Després que Jaume Soler, Anna de los Riscos i Ramon Serra acabessin el seu mandat, les entitats van aprovar l'elecció dels nous representants del Consell. I aquesta n'és la composició resultant per a aquest curs 2008-2009.

AGNÈS RUSSIÑOL

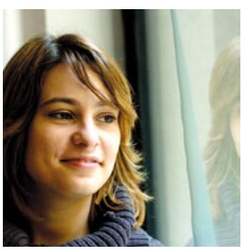

Acció Escolta de Catalunya
Barcelona, 26 anys
Presidenta.

El meu primer contacte amb el moviment associatiu juvenil va ser a l'Agrupament Escolta Skues del barri de Sants (Barcelona) ara fa 15 anys.
L'any 2000 vaig entrar a l'àmbit de relacions exteriors d'Acció Escolta de Catalunya, equip que vaig coordinar en el període 2004-2006. Actualment en sóc responsable de comunicació i directora de la revista *RedAcció*. Durant els últims 2 anys he estat vicepresidenta del CNJC.
Sóc llicenciada en Ciències Polítiques i estudiant de Periodisme.
També milito a Esquerra Republicana de Catalunya (ERC).

"Hem de treballar, units, per un Consell Nacional de la Joventut de Catalunya de referència, dinàmic i proactiu, amb capacitat de lideratge i compromès amb la gent jove i amb el país."

MARIA MOYA

Joventut Nacionalista de Catalunya (JNC)
Barcelona, 29 anys
Secretària tresorera. Àrees: XXX Aniversari, suport en gestió econòmica, finançament i equip de treball.

Als 15 anys vaig començar a col·laborar amb SOS Racisme a la Festa de la Diversitat.
Des de l'any 2002 milito en la Joventut Nacionalista de Catalunya del barri de Gràcia (Barcelona).
Llicenciada en Ciències Polítiques i de l'Administració per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB).
Treballo en el sector del comerç.

"En l'actual context la societat catalana és sotmesa a canvis que la posen constantment a prova, i es tracta d'assumir-los i enriquir així la pròpia essència. I això s'ha d'alimentar també mitjançant el treball de la societat civil organitzada. Des del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya aquest any farem la feina per continuar fent-ho possible."

CÈSAR MARTÍNEZ

Dona – Joves Nacionalistes per la Igualtat
Badalona, 30 anys
Vicepresident primer. Àrea: Internacional.

Vaig participar en un grup de teatre i animadors de MIJAC al barri de Bufalà de Badalona fins als 22 anys.
A la universitat era a l'assemblea de Ciències Ambientals (UdG) i claustral per Estudiants de Girona. A la UAB em vaig implicar amb Joves per l'Alliberament Gai i Lesbià (JALG) i amb la FNEC.
Des dels 20 anys milito en la JNC, des dels 24 en Dona i des dels 25 en les Joventuts Europees Liberals (LYMEC).

"Crec poder representar els interessos de moltes i molts de vosaltres, individualment i col·lectiva, per poder enfortir més l'associacionisme juvenil. Porto il·lusió, una ment oberta i ganes de treballar."

FIDEL GONZÁLEZ

Casals de Joves de Catalunya (ACJ)
Barberà del Vallès, 34 anys
Secretari. Àrees: Participació i implantació territorial i educació no formal.

He estat membre del Casal de Joves Obriu Pas i de l'esplai El Piolet de Barberà del Vallès, durant 9 i 3 anys, respectivament.
Secretari general de Casals de Joves de Catalunya del 2000 al març d'aquest any.
President de l'Ateneu Tangram des del 2005 fins a l'actualitat.
Vicepresident de l'Escola Lliure El Sol, des del 2007.

"Per segon any consecutiu assumeixo l'il·lusionador repte de pilotar el desplegament del Pla d'actuació territorial, un projecte ambiciós i innovador, alhora que imprescindible per a la vertebració del país."

SOCO MBUY

Associació d'Estudiants i Joves de Guinea Equatorial (AEJGE) (Niesang), 30 anys.
Secretària. Àrees: XXX Aniversari, cohesió social i cooperació.

He estat coordinadora de la seu de Badalona d'ETANE, l'Equip de Treball Àfrica Negra a l'Ensenyament.
Des del 2005 sóc la coordinadora general d'AEJGE, l'Associació d'Estudiants i Joves de Guinea Equatorial, entitat a la qual represento en el CNJC des del març de 2005.

"Fins ara, la meva participació al CNJC ha estat una experiència molt positiva, un espai de coneixença, aprenentatge i observació. Estic més que motivada per continuar treballant-hi seriosament i em comprometo a aportar les meves ganes de millorar les situacions desafavorides per construir una societat en què tothom se senti a gust."

PAU PLANELLES

Joves d'Esquerra Verda (JEV)
Pont de Suert, 19 anys
Secretari. Àrees: Participació i implantació territorial, emancipació, cooperació i desenvolupament territorial.

Milito a JEV des dels 15 anys.
En sóc coordinador de l'Alt Pirineu i Aran i responsable de Qüestió Nacional.
Membre de l'Associació d'Estudiants Progressistes (AEP) i col·laborador de diverses ONG pels drets humans.
He treballat com a monitor d'activitats de lleure infantil.
Actualment estudio Ciències Polítiques i de l'Administració a la Universitat Pompeu Fabra.

"Representar les entitats juvenils polítiques de Catalunya al CNJC, el màxim organisme juvenil del país, és una ocasió important per treballar per la seva consolidació territorial i per liderar les polítiques de joventut des del consens i la feina del dia a dia."

LLUÍS MONERRIS

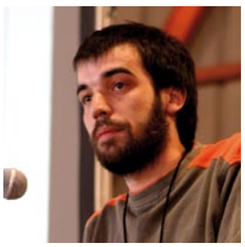

Associació d'Estudiants Progressistes (AEP)
La Pobla de Segur, 23 anys.
Secretari. Àrees: Participació i implantació territorial, comunicació i educació formal.

He participat a la Comissió de Joves de la Pobla de Segur.
Des del 2003 milito en l'AEP i hi he assumit diferents responsabilitats, entre les quals la coordinació nacional del sindicat. Entre el 2004 i el 2008 he estat claustral per aquesta entitat a la Universitat de Barcelona, formant part del Consell de Govern però sense deixar de coordinar el meu àmbit més pròxim: Sociologia, la llicenciatura que he estudiat.

"Tot el meu bagatge associatiu és un valor afegit important que repercuteix no només en la meva vinculació personal sinó també col·lectiva, sent-ne una part molt important el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya."

ROGER GILI

Espai Jove de la Intersindical–CSC
Martorell, 27 anys
Secretari. Àrees: Comunicació, emancipació i suport en gestió econòmica, finançament i equip de treball.

Milito a l'Espai Jove de la I-CSC des fa 5 anys.
Claustral pel Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans i membre de la Plataforma pel Dret de Decidir.
Treballo com a responsable de comunicació en una ONG ambientalista.
Llicenciat en Sociologia per la Universitat de Barcelona, actualment estudio Ciències del Treball a la Universitat Pompeu Fabra.

"Contribuir des del CNJC a la defensa dels drets laborals i socials del jovent treballador català. Fer d'aquesta plataforma d'entitats juvenils de Catalunya en espai de treball important en la lluita per l'emancipació social i nacional."

GERARD SUGRANYES *

Creu Roja Joventut
Reus, 31 anys
Secretari.

Entre el 2002 i el 2006 vaig ser traductor i intèrpret voluntari a l'Associació de Joves Universitaris i Traductors (AJUT) de la UAB per a ONG i entitats sense ànim de lucre. Coordino la traducció al català de la revista digital europea Cafebabel.com.
Sóc voluntari de Creu Roja des dels 17 anys. N'he estat director local a Cerdanyola-Ripollet-Montcada entre el 2005 i el 2007, vicedirector del Consell Provincial de Barcelona i secretari del Consell Autonòmic.

"Sempre he tingut la necessitat de participar en els afers que afecten els joves, de construir i millorar coses, i la manera més eficaç de fer-ho és des del món associatiu. Espero que al març pugueu dir que he contribuït de manera important a tirar endavant els projectes del CNJC."

* Des de l'AGE del 5 de juliol, substitució de Joel Plazas des del 5 de juliol.

El Comitè de Membres de l'European Youth Forum, a Castelldefels

Els passats 2 i 3 de maig va tenir lloc a Castelldefels (Baix Llobregat) una nova trobada del Comitè de Membres de l'European Youth Forum (YFJ), acollida pel Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, amb el suport de la Secretaria de Joventut i el Departament de la Vicepresidència de la Generalitat.

La delegació del Consell estava formada per Jaume Soler, expresident del Consell, Cèsar Martínez, responsable d'Internacional, Joel Plazas, coresponsable de l'àrea Internacional, Gerard Baró, representant del Consell al COEACOM (Comissió d'Afers del Consell d'Europa del YFJ) i Conchi Hurtado, membre de la comissió d'Internacional.

En aquesta trobada es van aprovar documents de treball sobre assumptes com immigració i joventut, educació no formal, model social europeu, política europea de cooperació al desenvolupament a l'Àfrica, educació global, formació juvenil, treball juvenil i l'aproximació del YFJ a la política infantil. Entre les resolucions que es van aprovar destaquen la declaració final de la trobada juvenil Àfrica-Europa, la lluita contra el canvi climàtic i la declaració en contra de l'anomenat "mosquit *antibotellón*".

"La trobada juvenil Àfrica-Europa, el canvi climàtic i el mosquit *antibotellón*, entre les resolucions aprovades"

A part de parlar dels documents de treball i les resolucions, també s'hi van fer diferents grups de treball sobre les eleccions al Parlament Europeu de 2009 i la política juvenil de la Unió Europea, la cooperació entre pilars i la política juvenil alternativa a Bielorússia, a més de salut i benestar i l'abandonament escolar.

Abans de tot això, però, i com ja és habitual, els Consells del Sud es van reunir per abordar els temes de la trobada i parlar de projectes comuns. En aquest sentit, el Consell Nacional de la Joventut d'Itàlia (FNG) és, des d'aquest COMEM, un nou membre de ple dret del YFJ.

La ponència de la trobada va versar sobre immigració i joventut i la van exposar Eva Biaudet, representant especial i coordinadora pel combat contra el tràfic de persones humanes de l'OSCE (Organització de Seguretat i Cooperació Europea); Elisabet Fura-Sanström, jutgessa del Tribunal Europeu de Dret Humans; Ndioro Ndiaye, subdirectora general de l'Organització Internacional per les Migracions, i Josep González Cambray, adjunt a la Secretaria General per a la Immigració de la Generalitat.

Sara Molins
Cap d'Internacional del CNJC
international@cnjc.cat

BETINA SCHWARZMAYR

Presidenta del Youth Forum Jeunesse (YFJ)

Quins són els principals temes que es debaten al COMEM?
Un dels principals és el de les migracions, però també es tracten altres temes importants per a la gent jove, com la feina, el model social europeu, les polítiques d'infantesa, l'educació no formal, etc.

Quins són els reptes dels i les joves quant a migració?
El tràfic de persones, que afecta especialment els menors, la fuita de cervells en països on la gent amb més estudis marxa i ja no torna, la integració dels migrants en els països d'acollida i les dificultats que es troben a l'educació, al món laboral; discriminacions en general. Els reptes són múltiples i aquí ens fixem en allò que les organitzacions juvenils i la societat civil poden fer per afrontar la situació.

L'opinió de la gent jove s'està tenint en compte?
Sí, però no només volem ser consultats i tinguts en compte ocasionalment, sinó que volem poder implicar-nos allà on es marca l'agenda, on es desenvolupen les polítiques. Tenim moltes contribucions a fer com a organitzacions juvenils que arriben a molta gent.

Ha millorat el paper de les organitzacions juvenils al llarg dels anys?
Cada vegada es reconeix més que la participació no es redueix a unes eleccions cada x anys, sinó que es percep que el jovent es vol adreçar als qui decideixen les coses. Anem pel bon camí.

NDIORO NDIAYE

Organització Internacional per les Migracions (OIM)

"Entre els 15 i els 25 anys els joves són extremadament mòbils, no només els qui estudien sinó també els qui busquen feina o volen millorar la seva carrera professional i miren cap als països desenvolupats, que són els que ofereixen més possibilitats. Aquesta mobilitat relacionada amb el món laboral és la part crítica."

"Sobre la qüestió de l'estabilitat i la seguretat hi ha molt d'estigma, molts problemes d'acceptació de l'altre, de respecte dels drets i de la feina dels migrants. I en això els joves poden aportar calma, asserenar el debat. A més, es dóna el cas que no es respecten convencions i lleis internacionals, que han estan aprovades i signades, però no ratificades. I què podeu fer els joves? En què podeu ser útils per a facilitar-ho? Cal que es busqui la vostra implicació, que pugueu dir allò que penseu, que acompanyeu els governs a l'hora de trobar solucions."

EVA BIAUDET

Organització per a la Seguretat i la Cooperació Europea (OSCE)

"Quan els joves parleu de política ho soleu fer a llarg termini, mirant el futur. La meva experiència em diu que quan afronteu aquests grans temes ho feu sense mirar només pels propis interessos i beneficis. Per dir-ho d'alguna manera, sou més visionaris."

"En aquest sentit, la gent jove té moltes coses a aportar al debat sobre migracions, perquè fins ara es parla sobretot de com gestionar fronteres, i s'hauria de parlar més aviat de com volem que sigui la societat en un futur, com fer que tothom es pugui sentir bé quan migra d'un país a un altre i com aconseguir que qui no vulgui no ho hagi de fer, perquè habitualment qui abandona el seu país ho fa empès per unes circumstàncies difícils. I una gran part d'aquests són menors d'edat, desprotegits i abocats a l'explotació."

ELISABET FURA-SANDSTRÖM

Jutgessa al Tribunal Europeu de Drets Humans

"Una institució com la nostra, el Tribunal Europeu de Drets Humans, en el fons depèn dels inputs de la societat, i les organitzacions juvenils representen la gent jove, i la gent jove sempre aporta idees noves, representa el futur. I el de les migracions és un dels reptes més importants que hem d'afrontar ara i en els propers anys."

"Hi ha interessos que competeixen entre si: d'una banda, el deure de les societats de fer front a la criminalitat, principalment els crims contra l'Estat o crims terroristes, i, d'una altra, l'obligació de protegir els individus de les injustícies. I la gent jove estaria a la línia de foc. Per això és vital que aquests interessos estiguin equilibrats."

Gènere i religió: un diàleg necessari

El mes de març, dirigents juvenils i educadors dels països riberencs de la Mediterrània van participar en el Curs de Formació Euromediterrani que el CNJC organitzava per quarta vegada des de l'any 2004, amb el suport de la Secretaria General de Joventut. Uns encontres educatius que acosten les organitzacions juvenils de banda i banda del Mediterrani.

Si en les edicions anteriors ens vam centrar en l'educació en drets humans i el diàleg intercultural, enguany volíem centrar el curs en el treball de gènere dins de les entitats. De les experiències anteriors hem pres bona nota dels elements més controvertits que apareixen en el diàleg intercultural i, entre aquests, hi ha els rols socials per qüestió de gènere i com els substrats cultural i religiós hi tenen una influència directa.

El curs també s'emmarcava en les activitats que el Consell realitza dins de l'Any Europeu del Diàleg Intercultural i de les "1.001 accions pel diàleg" de la Fundació Euromediterrània Anna Lindh.

L'equip pedagògic, que representava en si mateix la diversitat cultural i religiosa euromediterrània, va comptar amb el suport de la nova delegació del Consell a Tarragona, de l'Institut Europeu de la Mediterrània (IEMed), del Campus Europeu de la Mediterrània i del Centre UNESCO de Catalunya (UNESCOCat).

Entre les conclusions del curs, que en van ser moltes i bones, hi ha la consideració que el diàleg intercultural i interreligiós no ha d'estar restringit a experts, acadèmics i caps espirituals, sinó que pertoca també a la societat en general de participar-hi, inclosos, és clar, agnòstics, ateus…

Entrar en diàleg no és senzill. Requereix la voluntat i la capacitat d'acceptar que la meva "veritat" potser no és l'única. El coneixement d'altres cultures, altres religions i altres realitats és el primer pas per al diàleg, però encara manca molt de camí fins a arribar al respecte cap a altres "veritats" que no siguin les meves.

També es va concloure que no hi ha blocs monolítics de pensament, i que la diversitat és enorme dins de cada cultura, religió, regió, país, comunitat… La trobada i el diàleg previenen les possibilitats de crear estereotips, i en temes de gènere i sexualitat hi ha més punts en comú entre tradicionalistes catòlics, musulmans o jueus que entre tradicionalistes i progressistes musulmans, per exemple.

Les religions han estat emprades, i sovint ho continuen sent, per mantenir unes estructures socials o culturals que perllonguen les diferències entre gèneres en les diferents comunitats culturals religioses. Estudiar l'ús i la interpretació que se'n fa no és criticar una cultura o religió, sinó entendre'n les causes i les conseqüències.

La diversitat a Catalunya

En el curs d'enguany vam tenir també la possibilitat de conèixer la diversitat religiosa del nostre país i fins i tot l'experiència enriquidora de trobar-nos amb dirigents religiosos de les comunitats catòlica i musulmana per conèixer les seves posicions en temes de gènere. Així mateix, vam conèixer el passat jueu de Catalunya, en concret de Tarragona. Un passat intercultural i interreligiós del nostre país molt sovint oblidat.

I és clar, esperem que en els propers anys puguem continuar desenvolupant més i més espais de trobada per al diàleg.

Xavier Baró
Conseller pedagògic per al Projecte Euromediterrani

La formació en cooperació al desenvolupament des del punt de vista de les entitats juvenils

Tot i que en el camp de la cooperació hi ha moltes ofertes formatives, no totes són assumibles pel jovent, de manera que acaba havent-hi una manca de formació en cooperació específica per a les entitats juvenils. Amb l'objectiu d'ajudar a omplir aquest buit es va fer, a Girona, el I Curs de Cooperació al Desenvolupament per a Entitats Juvenils.

El cap de setmana del 23 i 24 de febrer va tenir lloc a Girona, al Centre Cultural La Mercè i a l'Espai Jove L'Estació, el I Curs de Cooperació al Desenvolupament per a Entitats Juvenils, organitzat conjuntament per l'Agència Catalana de la Joventut (ACJ), l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament (ACCD) i el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (CNJC), amb el suport de l'Ajuntament de Girona. De fet, la voluntat de totes les parts és de territorialitzar la formació, ja que la majoria de les ofertes sovint tenen lloc a Barcelona.

Al curs van participar-hi vint-i-cinc joves de disset entitats juvenils i el programa va constar d'una introducció a la teoria dels enfocaments de la cooperació per part de l'expert Xavier Latorre. A continuació, es va estudiar el procés d'aprenentatge de l'enfocament del marc lògic (amb les diferents fases: disseny, seguiment, i avaluació) a través de casos pràctics. És molt important tenir aquest enfocament ben après, ja que és la metodologia més estesa per a dur a terme projectes de cooperació al desenvolupament, sent a més la fórmula a través de la qual s'han de presentar les subvencions. També es va fer una presentació dels recursos disponibles, amb una explicació de les diferents convocatòries de finançament existents a què poden accedir les entitats juvenils. Tant el marc lògic com els recursos de finançament van ser presentats per Àlex Garcia-Alba, de l'ACCD, i Ares Montardit i Thais Nieto, de l'ACJ.

"Es demana que aquests cursos tinguin una continuïtat, en diferents llocs i en diferents nivells de concreció"

Finalment, es va fer una avaluació del curs, que els participants van valorar molt positivament. Amb poques paraules, demanaven la continuïtat dels cursos –a desenvolupar en diferents zones del territori català i en diferents nivells de concreció (des del nivell bàsic fins a elements més concrets de les diferents fases del enfocament del marc lògic). Les jornades també van servir perquè moltes entitats es coneguessin i poguessin establir futures línies de col·laboració.

"L'enfocament del marc lògic de cada projecte és la metodologia més estesa, així com la fórmula per a presentar subvencions"

Sara Molins
Cap d'Internacional del CNJC
international@cnjc.cat

Si no te'n donen, pren

Aquest abril, a la Universitat de Lleida (UdL) va succeir un fet insòlit: un referèndum no convocat oficialment per la Universitat, i organitzat pels mateixos estudiants, va permetre a la comunitat universitària qüestionar l'aplicació que s'ha fet fins ara de l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior (EEES) a la UdL.

Tot i que organitzar una consulta popular en una universitat pública no ens hauria d'estranyar, sí que és ben curiós que la consulta l'autoorganitzi la mateixa comunitat universitària davant la negativa del Rectorat d'organitzar-la.

Fins aquest referèndum no s'havia promogut gens la participació i l'opinió sobre l'aplicació de l'EEES a la UdL. Els membres de la universitat lleidatana no tenien informació sobre què era i com els afectaria aquest procés i la Universitat no hi proporcionava eines de coneixement i crítica.

Finalment, la tasca que no va fer la Universitat l'han feta els estudiants mitjançant el muntatge de punts d'informació sobre Bolonya, la convocatòria d'una manifestació, l'edició de fulls informatius o la creació i promoció de pàgines web sobre l'EEES dirigides tant a estudiants com a professors i personal d'administració i serveis.

Després de molt de temps en què les organitzacions d'estudiants han informat la comunitat universitària sobre què comporta el procés de Bolonya, ara es tracta de demanar als òrgans de govern de la Universitat que es pugui decidir si es vol rebutjar o acceptar l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior. La lluita comença, doncs, per poder-hi participar. Es van recollir signatures per demanar una consulta popular a tota la Universitat i es va qüestionar l'aplicació de l'EEES.

El paper del Rectorat

Quan el Rectorat de la UdL va veure que els membres de la Universitat s'havien informat per si mateixos, va començar la tasca d'informar sobre l'EEES, pocs mesos abans de la implementació dels primers graus i anys després de l'aplicació dels plans pilot a la Universitat.

Malgrat que des del Rectorat es comencés a informar, organitzar un referèndum i democratitzar i obrir a la participació l'aplicació de l'EEES no entrava dins dels seus plans i s'hi van negar. Com a resposta, els i les estudiants van decidir organitzar la consulta i construir estructures de participació que la Universitat no ha volgut construir, obrint-les a tota la comunitat universitària, que hi va participar activament –força més que als processos electorals habituals.

La Universitat de Lleida no és un cas a part. Malauradament, l'actitud poc democràtica de la majoria de les universitats catalanes a l'hora de no promoure ni donar eines suficients per a la participació en l'aplicació de l'EEES és un fet comú que cal resoldre.

En aquest context, Lleida és un exemple del fet que cal provocar la participació que se'ns nega des dels rectorats de les diverses universitats, ja que ha resultat ser una manera legítima i eficient de posar la veu dels membres de la comunitat universitària catalana sobre la taula de negociacions en l'aplicació d'un procés cabdal com és l'EEES.

Josep Pinyol
Universitat de Lleida

Summer Universities: fer de l'estiu una experiència inoblidable

Les universitats d'estiu que organitza l'AEGEE a una ciutat europea aplegues estudiants d'arreu del continent i són una excel·lent oportunitat per a aprendre, tant pel contingut dels programes com per la pràctica de l'anglès.

L'AEGEE és l'Association des États Généraux des Étudiants de l'Europe, també coneguda com el Fòrum d'Estudiants Europeus, l'associació d'estudiants universitaris més gran d'Europa. Actualment compta amb més de 15.000 socis en més de 200 ciutats (Barcelona n'és una) a 42 països europeus. De fet, l'AEGEE no recolza cap partit polític, no té estructures nacionals i opera únicament en l'àmbit local i europeu, és a dir, no està organitzada per països sinó per regions geogràfiques, i totes funcionen de manera independent, encara que sempre dintre dels Estatuts aprovats per l'AEGEE-Europa. Promociona una Europa unida, la cooperació, la comunicació i la integració sense fronteres a l'entorn acadèmic i, per això, aplega estudiants de totes les disciplines. Fundada el 1986 per fomentar i promoure la integració europea, l'AEGEE rep el suport de la Comissió Europea, assessora el Consell d'Europa i les Nacions Unides i forma part, entre d'altres, del Fòrum Europeu de la Joventut. L'AEGEE

"Els organitzadors de les Summer Universities són els mateixos estudiants de la ciutat acollidora"

organitza conferències i seminaris sobre diferents temes dins el seu marc d'acció en tots els formats, i un dels més importants són les Summer University.

Què és una Summer University? Una Summer University consisteix en una trobada intercultural de dues setmanes en una ciutat europea amb 25 estudiants, aproximadament, de diferents indrets d'Europa. En aquestes dues setmanes hi ha diverses activitats, com cursos d'idiomes (bàsic o avançat), visites culturals, cursos de cinema, tallers de treball en equip o interacció amb la comunitat local. És una experiència extremadament positiva per a tots els participants, ja que es pot conèixer gent de diferents països d'Europa, de cultures diferents, s'hi conviu gairebé les 24 hores del dia en un entorn diferent al nostre. I se n'aprèn moltíssim. L'oportunitat d'utilitzar l'anglès i millorar-lo en el terreny pràctic és un altre dels atractius i dels enriquiments que aporten les Summer Universities. Els organitzadors són estudiants membres de l'AEGEE de la ciutat acollidora, els quals preparen un programa interessant per a tots els participants. Després d'aquestes dues setmanes, els i les joves que participen en una Summer University tornen a casa satisfets, després d'haver fet amics de tot Europa, i amb una mentalitat molt més oberta.

Per participar en una Summer University cal sol·licitar-ho a través d'Internet. La informació es pot trobar en *www.aegeebcn.org*, i aquí hi ha un enllaç amb el web central *www.aegee.org*, que és el lloc on es fa la sol·licitud.

La participació en una Summer University costa només 150 euros, import que inclou l'allotjament, les activitats i els cursos, i un àpat calent al dia com a mínim.

"L'AEGEE no té estructures per països, sinó que opera únicament en l'àmbit local i europeu"

Si encara no has fet plans per aquest estiu, adreça't ràpidament a l'AEGEE Barcelona per aconseguir la teva plaça i gaudir d'una experiència inoblidable. Molt bon estiu!

Ferran Arruebo
AEGEE Barcelona

Des d'Avalot considerem fonamental que s'obri un debat sobre la racionalització dels horaris laborals per tal de poder-los adaptar als horaris socials i personals, i així poder disposar del temps diari suficient com per poder cobrir les nostres necessitats, inquietuds i interessos.

En l'actualitat ens trobem que cada cop més joves realitzem feines amb horaris laborals més llargs, els quals no es recompensen amb el salari corresponent i a més es fa palesa la manca de temps per a portar a terme activitats que afavoreixen la nostra vida personal (la dedicació als nostres vincles afectius, el procés d'emancipació, l'oci, les diferents maneres de participació ciutadana, etc.). Som conscients que és un debat difícil, però la meta final hauria de ser la racionalització del temps, que ens hauria de portar a la capacitat de decidir sobre què fer amb ell, més enllà d'anar a treballar. Així, podríem decidir sobre altres activitats, com és la nostra formació, l'oci o la participació associativa. I això, en definitiva, ens acostarà més a la felicitat.

Per això, enguany, des de l'Avalot hem posat en marxa la campanya "A les 6 a casa", amb l'objectiu de dignificar els horaris laborals del jovent i així poder exercir la nostra pròpia gestió del temps, el qual hauria de ser un dret individual i subjectiu en què la ciutadania participés a l'hora d'elaborar les polítiques de gestió i usos del temps.

"La racionalització del temps hauria de deixar-nos decidir què fer més enllà d'anar a treballar"

Cal dir, a més, que apostar per la reorganització del temps genera beneficis tant per al jove com per a les mateixes empreses, ja que reporta índexs més alts de productivitat, disminució en l'absentisme i en la inestabilitat laboral, disminució d'accidents laborals, etc.

Així, amb la campanya "A les 6 a casa" volem sensibilitzar els i les joves perquè puguin desenvolupar el seu propi creixement personal independentment del treball que realitzin. En aquest sentit, la campanya la fem en clau positiva, propositiva i participativa i obrim les portes que tots els agents socials (amb el desenvolupament de polítiques en matèria de gestió dels nous usos del temps) i la ciutadania en general (jornades sobre usos del temps, conferències, etc.) s'hi puguin implicar.

Cal doncs que, un cop més, els i les joves lluitem per un dret com és el temps, i que aquest ens permeti la llibertat de poder portar a terme les nostres decisions i la nostra realització personal fora, també, de l'àmbit del treball.

Gemma Botinés i Sílvia Abad
Avalot – Joves de la UGT de Catalunya

La prevenció de les drogues des dels centres d'esplai

Cocaïna, alcohol, tabac, cànnabis. Substàncies que cada vegada penetren amb més facilitat entre els i les joves i ho fan, sobretot, en el seu temps lliure. Per tant, els monitors i monitores, que entenem l'educació en el lleure com un espai amb sentit, hi tenim alguna cosa a dir.

Al mes de juny del 2007 ens van arribar unes dades esfereïdores: el consum de cocaïna a Espanya era quasi el doble que la mitjana europea. L'alcohol i el tabac són les substàncies més consumides entre la població catalana. El cànnabis està arribant a un consum similar al del tabac entre el jovent de 14 a 18 anys. La majoria d'aquestes drogues es consumeixen durant els caps de setmana, tant per nois com per noies; i, a més, la percepció de risc pel consum és baixa en aquesta franja d'edat. El consum es realitza, majoritàriament, durant el temps lliure dels consumidors, un temps en què el sentit el dóna el consum, ja sigui de begudes, d'aliments, de roba, de serveis o de drogues. Així doncs, les drogues entren a formar part d'un objecte més de consum dins la cadena que el mercat ofereix als usuaris.

L'educació en el lleure en el nostre país sempre s'ha ofert com un espai d'oci alternatiu, un temps lliure amb sentit, un temps que intenta oferir els valors com la seva moneda de canvi; objectes que ni es consumeixen, ni s'exhaureixen, ni es compren.

Per això creiem que els monitors i les monitores dels diferents àmbits del lleure poden ser agents claus en la prevenció del consum de drogues entre els nostres joves. De joves a joves és com es pot contagiar una actitud crítica i reflexiva davant les drogues. Com a joves, els monitors, les monitores i les famílies de ben segur que tindran molts dubtes respecte al seu paper com a agents educatius davant els infants i adolescents i davant les mateixes substàncies. Per aquesta raó, el primer pas és que l'equip qüestioni el seu posicionament.

"No aprofitar l'esplai o agrupament per treballar el tema seria un gran error"

Una realitat incòmoda

Com a educadors i educadores de lleure, i com a coresponsables del desenvolupament integral i saludable dels nostres infants i joves, no podem escollir restar de braços plegats. Per això, enguany Moviment de Centres d'Esplai Cristians de la Fundació Pere Tarrés, integrat dins de la CCCCCE, ha posat en marxa la campanya "Una realitat incòmoda, parlem de la prevenció de les drogues" (*www.peretarres.org/mcec*). L'objectiu és sensibilitzar els i les monitores dels centres d'esplai sobre la importància de qüestionar-se la seva postura respecte al consum de drogues, oferir recursos per a treballar la prevenció del consum en àmbits de lleure i obrir el debat en els centres.

"Les drogues són un objecte més de consum dins la cadena del mercat"

I és que no aprofitar l'espai grupal que ofereix als joves el nostre esplai o agrupament per treballar el tema de les drogues seria un gran error per part de qualsevol equip d'educadors. El monitor de joves esdevé –moltes vegades inconscientment– un referent per als adolescents del grup. Gràcies a la seva experiència, pot regalar al seu grup reflexions fresques extretes de la vida quotidiana, sense donar-ne una visió allunyada, com pot ser-ho la dels pares o professors.

MCEC – Fundació Pere Tarrés, membre de la CCCCCE

Independència o mort

Constatem que el CNJC és, avui, una plataforma poc capaç per a la transformació social a què ha d'aspirar tot actor sociopolític. No disposa de capacitat de proposta ni autoritat, i això es guanya amb la independència de qualsevol altre poder polític, social o econòmic

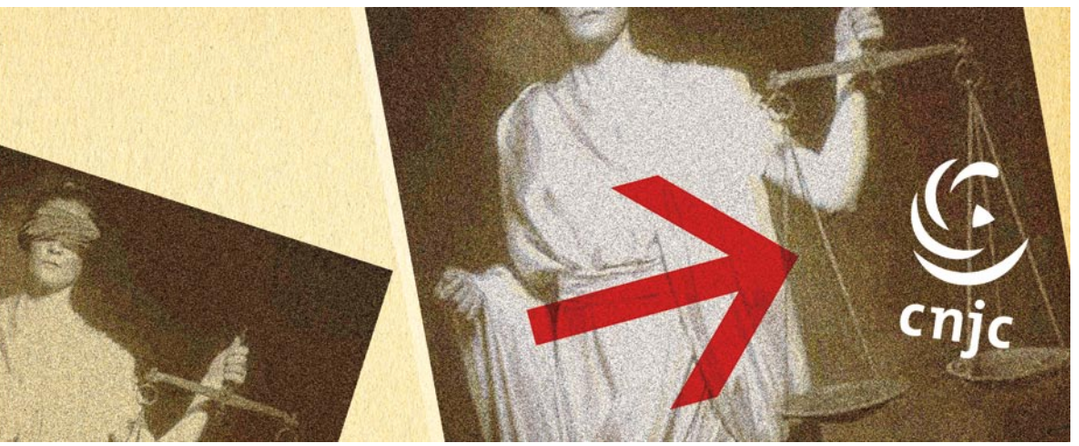

El valent article de Jordi Cuminal (JNC) publicat en l'anterior número de DEBAT JUVENIL obre un debat estratègic necessari i massa temps posposat sobre el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (CNJC) i el seu paper en la nostra societat. Un debat que únicament serà útil si parteix, com fa en Jordi, d'una constatació honesta i tranquil·la: el CNJC està en crisi. No es tracta d'una crisi en clau de conflictes interns, és quelcom molt més discret: una crisi per avorriment. La valoració que fem del CNJC ha de partir necessàriament d'una pregunta: quins efectes tangibles té l'acció del Consell? Les organitzacions que valoren la seva tasca únicament en funció del volum d'activitat i no en funció de l'assoliment d'objectius acaben tancant-se en si mateixes. O dit en altres termes, és necessari que la reflexió parteixi de la valoració del CNJC en tant que actor social i polític de la nostra societat.

"Comptar o no comptar amb el CNJC per definir les polítiques públiques suposa un valor afegit molt marginal"

"Les entitats que som membres del Consell hem renunciat històricament que aquest organitzi la mobilització social"

Un actor sociopolític, per definició, pretén l'assoliment d'objectius de transformació social mitjançant la generació d'una capacitat de ser escoltat i de negociar que no passa per presentar-se a eleccions parlamentàries. Les organitzacions socials obtenim la nostra força de quatre fonts possibles: el poder econòmic, la capacitat de mobilització ciutadana, la capacitat de proposta i l'autoritat. En el cas del Consell, és evident que el paper marginal que juguen en l'economia catalana les entitats juvenils invalida la primera via. Pel que fa a la capacitat d'organitzar la mobilització social sembla clar que les organitzacions que en som membres hem renunciat històricament que el Consell jugui aquest paper. Ens resten, doncs, les dues darreres fonts de legitimació i força: la capacitat de proposta i l'autoritat, que es troben íntimament vinculades.

Clar i català: el CNJC no compta en l'actualitat amb el reconeixement social de la seva autoritat i, per tant, comptar o no comptar amb el CNJC per definir les polítiques públiques suposa un valor afegit molt marginal. La clau de volta de l'autoritat d'una organització social és la seva independència de qualsevol altre poder polític, social o econòmic. La independència implica ser capaç de situar en el debat públic una veu pròpia que sigui punt de referència. Implica rigor en l'anàlisi i valentia en la comunicació. Requereix tenir la seguretat que els màxims equips de direcció i la Presidència no tenen lligams amb cap poder polític o econòmic que comportin dependència econòmica o submissió política.

Si sabem d'entrada que el CNJC no contradirà mai públicament el Govern de la Generalitat, o uns determinats departaments del Govern, ja no cal escoltar el Consell perquè és més fàcil escoltar directament el Govern. I és aquí on és el nostre taló d'Aquil·les. Aquesta és la clau del nostre futur.

Andrés Querol
Acció Jove – Joves de CCOO de Catalunya

LA CEOE I EL DISCURS DE LA POR

Els bons resultats electorals que va recollir el PSC en les últimes eleccions al Congrés espanyol, amb una campanya sense propostes i enfocada únicament a un discurs de la por, ha fet escola en altres àmbits. Ara sembla que és el torn de la CEOE.

La patronal espanyola s'ha afanyat a demanar més flexibilització i més subvencions com a mesura per no tenir 50.000 aturats i aturades més. El senyor Díez Ferrán ha assenyalat que, davant el context actual de crisi, és moment de crear un marc laboral i uns contractes més flexibles, a part de considerar que el compliment de la proposta del president espanyol d'augmentar de 600 euros a 800 el salari mínim interprofessional (SMI) ara no toca. Pel senyor Díez Ferrán, el SMI, malgrat ser insuficient per a viure, no és gaire important perquè "només el cobren els presos i les preses" –amb aquesta afirmació mostra la seva ignorància sobre el tema.

Des de l'assemblea de la CEOE que el va escollir com a president, encara no fa un any, Díez Ferrán està complint allò que va anunciar en el seu primer discurs, en el qual remarcava que durant el seu mandat es faria una defensa aferrissada de la liberalització de tots els serveis públics i de l'avanç cap a la flexibilització total del mercat laboral espanyol, amb advertències com: "la millor empresa pública és la que no existeix" o "més llibertat d'empresa, més mercat, més desregulació i més competència".

"Díez Ferrán està complint el que va dir: liberalització dels serveis públics i flexibilització total"

És preocupant que, davant la situació que estem vivim, senyors com aquest i en el seu moment el PSC, entre d'altres es dediquin a fer discursos de la por i utilitzin sempre com a peons els i les treballadores. També és preocupant que el principal dirigent de la patronal espanyola amenaci amb un augment de les persones desocupades per aconseguir apujar la xifra de 10.000 milions d'euros del pla anticrisi que l'Estat ha donat a l'empresariat.

Finalment, cal denunciar la ignorància del senyor Díez Ferrán sobre el SMI, ja que són molts els treballadors i les treballadores que veuen condicionat el seu sou per aquesta quantitat, a més d'altres persones que perceben prestacions vinculades al SMI, malgrat la feina del govern de l'anterior legislatura a fi de disposar d'un altre indicador de referència, l'IMPREM, de quantia inferior.

"El salari mínim interprofessional hauria de ser, a Catalunya, de 1.075 euros"

Com reclamem des de fa temps, des de l'Espai Jove de la Intersindical-CSC exigim que el SMI sigui, com a mínim, el 60% del salari mitjà mensual del país, tal com indiquen els organismes internacionals sobre el mínim per a poder viure dignament, essent en el cas català uns 1.075 euros mensuals, aproximadament, segons dades de l'any 2007. Unes dades que demostren, a més, que la promesa dels 800 euros és una quantitat absolutament insuficient per a poder sobreviure als Països Catalans.

Gerard Rabat
Espai Jove de la Intersindical-CSC

L'escola pública: espai de llibertat

Francesc Ferrer i Guàrdia deia que "l'ensenyament racionalista pot i ha de discutir-ho tot, situant prèviament els nens i les nenes sobre la via ampla i directa de la investigació personal"

La Fundació Francesc Ferrer i Guàrdia té com un dels seus principals objectius fomentar l'educació popular com a eina de transformació des de l'escola i l'associacionisme. Entenem que en una societat democràtica l'escola pública ha de ser laica. Però, a què respon l'escola laica? Als principis de llibertat de consciència, d'independència respecte a les opinions religioses i de neutralitat en tot allò que afecti l'esfera de les creences o conviccions personals.

"L'escola ha de ser un espai de foment del lliure pensament i la perspectiva crítica, d'inclusió i cohesió social"

Promovent l'associacionisme laic i progressista, la Fundació Francesc Ferrer i Guàrdia treballa en el marc de la Lliga per la Laïcitat, una plataforma de reflexió, d'enllaç i de proposta d'idees que vol ser una eina per a la defensa de la democràcia, per a garantir la formació de la infància i la joventut en els valors de la pau i la convivència. La Lliga per la Laïcitat és una taula que aplega entitats, associacions i sindicats compromesos amb la llibertat, la tolerància i el progrés.

Tots i totes les que treballem en el nostre àmbit quotidià pel reconeixement i defensa dels valors democràtics sabem que cal començar per la transformació de l'escola en un espai de foment del lliure pensament i la perspectiva crítica, d'inclusió i cohesió social. Amb aquesta voluntat, la Lliga per la Laïcitat, conjuntament amb organitzacions estudiantils i del lleure educatiu, presenta una campanya adreçada a l'alumnat i destinada a garantir una educació laica als instituts públics.

Avui, en ple segle XXI, la religió encara manté un munt de privilegis, un de tants és el seu dret a adoctrinar a les escoles i als instituts. Creiem que aquest tipus de pràctiques estan totalment desfasades en el temps i per això treballem per una educació sense dogmes, per una educació 0% en matèria religiosa, perquè no se'ns separi segons creiem o no en un Déu, profeta o predicador. Perquè volem impulsar el nostre propi criteri, perquè volem ser part activa de la nostra educació.

Ens comprometem, així, a fer pedagogia activa vers la laïcitat dins els centres d'educació, perquè siguin els mateixos estudiants el motor del canvi que necessita l'escola pública. Remarquem la importància d'aquesta tasca des del respecte a qualsevol codi de creences, i garantir

"La religió encara manté molts privilegis, i un és el seu dret a adoctrinar a les escoles i instituts"

així una veritable educació pública que nodreixi els nous ciutadans en sistemes coeducatius, sobre l'educació en valors des de la radicalitat democràtica.

Des de la Lliga per la Laïcitat es considera prioritari impulsar aquesta campanya que té com a objectiu fer partícip l'alumnat en la defensa de la laïcitat a l'escola i, en conseqüència, en l'espai públic.

Fundació Francesc Ferrer i Guàrdia

Torna el Fòrum de Joves Empreneadors

Enguany, la JCI Girona ha organitzat l'onzena edició del Fòrum en l'entorn natural idíl·lic del Montseny.

El Fòrum és una de les activitats anuals que caracteritzen la Jove Cambra, per tant, a cap nova junta directiva li pot passar pel cap suprimir-lo, a risc de deixar coixa la nostra entitat arran de l'amputació de l'activitat que millor representa els nostres valors.

El Fòrum és un cap de setmana de formació directiva per excel·lència dirigida a joves d'entre 18 i 35 anys de tot Catalunya que en el seu entorn personal, professional i associatiu necessiten desenvolupar les seves habilitats directives i potenciar la capacitat de lideratge i treball en equip.

"El Fòrum forma en unes habilitats aplicables a qualsevol grup humà, tant si és una empresa, com si és una associació o un grup d'amistats"

Per tant, cal desmentir que aquestes jornades es dirigeixen a empresaris. El Fòrum forma en unes habilitats aplicables a qualsevol grup humà, tant si és una empresa, com si és una associació o un grup d'amistats.

Des de la primera edició, l'any 1998, el Fòrum de Joves Emprenedors s'ha dut a terme, periòdicament, a diferents poblacions de Catalunya: Cellers, Girona, Berga, Bellaterra, Falset, Tarragona… amb la participació de joves de tot el país.
Des dels inicis, el Fòrum està inspirat en les acadèmies que organitza la Jove Cambra Internacional a Suècia (JCI European Academy) i al Japó (JCI World Academy), dirigides únicament als futurs líders de les organitzacions locals i nacionals.
A Catalunya, la Jove Cambra obre la possibilitat de participar al Fòrum no solament a aquelles persones destacades de l'organització que puguin assolir en breu un lloc de responsabilitat en l'entitat, sinó que també ens dirigim, com hem dit ja, al món de la petita empresa i al gran teixit associatiu català.

Enguany el Fòrum ha tingut lloc els dies 4, 5 i 6 de juliol sota el lema "Girona és emprenedora", ja que s'ha fet al Vilar Rural de Sant Hilari Sacalm, un lloc preciós envoltat de natura, ideal per a la combinació d'aprenentatge, reflexió, oci i amistat, que són els ingredients que donen lloc a aquest còctel anomenat Fòrum de Joves Emprenedors.

"Està inspirat en les acadèmies que organitza la Jove Cambra Internacional a Suècia i al Japó"

Aquesta edició ha estat marcada per una xerrada i quatre seminaris en què han participat gent tan diversa com la cantant Nina o el director de Plataformes, Serveis de Comunicació i Media de Terra Networks, Bruno Vilarasau, a més d'un treball d'equip, el diumenge, per a posar en pràctica tot el que s'ha après d'una manera molt divertida i entretinguda.

Totes aquelles persones que desitgin més informació, poden consultar la web *www.forumemprenedors.com i www.xarxajove.net/imatges/110408_1207918431_18_Forum_Joves_Emprenedors_2008_juniors.pdf.*

Alexandre Figueres
Secretari tècnic JCI-Catalunya

Un futur amb aigua passa per la nova cultura de l'aigua

El nostre país està patint les causes d'una mala planificació hídrica nacional en els darrers 40 anys, però sobretot des dels anys 90.

En les darreres dècades s'ha promocionat un creixement urbanístic insostenible lligat amb una visió d'una riquesa hídrica inexistent, que ens ha portat a l'estat de saturació actual. Arribats en aquest punt, des de les JERC veiem la necessitat que tota l'administració pública de Catalunya aposti per l'anomenada nova cultura de l'aigua i millori, per tant, la gestió del l'aigua al nostre país; mitjançant la recuperació de fonts de subministrament (pous, aqüífers i rius), la millora de l'eficiència i el control de la demanada, entre d'altres. Tot i això, hem de ser conscients de l'estat d'emergència actual, i que per solucionar-lo a curt termini cal aplicar principis vells, sempre que aquests siguin temporals i no hipotequin en el futur una gestió sostenible del territori.

El país sostenible hídricament que volem és un país que aposta per la racionalització de les fonts de subministrament, on cada territori s'ha de desenvolupar d'acord amb els recursos naturals de què disposa. És aquest principi, juntament amb les repercussions ecològiques que en deriven, el principal fet que ens fa ser contraris a qualsevol mena de transvasament intern o extern al nostre país. Entenem, doncs, i així és la nostra voluntat, que el transvasament per a dur aigua a Barcelona en aquest període de sequera s'hauria de desmuntar un cop hagués vençut el període de sequera, així com reduir l'aportació que fa el riu Ter a l'àrea metropolitana.

Les JERC creiem en un futur basat en l'autosuficiència, l'estalvi, la reducció i la reutilització de l'aigua a tot el territori. Creiem que la Generalitat ha d'invertir en R+D+i per fer de Catalunya un país capdavanter en l'eficiència i l'estalvi de l'aigua, i això es pot aconseguir amb algunes estratègies, com la millora de la xarxa de subministrament per a evitar pèrdues; l'ús d'aigua regenerada en depuradores per a usos no potables; la creació d'una xarxa doble per al subministrament d'aigua potable i no potable i també en la xarxa de clavegueram, d'aigües pluvials i fecals; el control dels usos recreatius, amb preus que incentivin l'estalvi, i amb un urbanisme i disposició territorial que requereixin la menor quantitat d'aigua. Caldrà, també, replantejar la tendència actual de conversió de conreus de secà en conreus de regadiu. Els cultius de secà –estèpics– són naturals de la nostra zona geogràfica i prioritaris en l'àmbit europeu, que requereixen una quantitat d'aigua menor.

Però, sobretot, cal que la societat sigui conscient de l'estat en què ens trobem i que les propostes de futur han de ser raonables i sostenibles. Però també cal conscienciar-se políticament, per no sentir propostes il·lògiques com el transvasament del Roine, o veure partits que fan servir l'ecologisme com a estètica i quan governen es fa palesa la seva nefasta gestió. Les JERC, davant l'estat actual, demanem, per acabar, valentia al Govern de la Generalitat per a aplicar restriccions si són necessàries.

"La Generalitat ha d'invertir en R+D+i per fer de Catalunya un país capdavanter en l'eficiència i l'estalvi de l'aigua"

"Cal ser conscients de l'estat en què ens trobem i que les propostes de futur siguin raonables i sostenibles"

Marc Candela
Secretari de Medi ambient
de les Joventuts d'Esquerra
Republicana de Catalunya

Quin futur volem per al CNJC?

D'uns anys ençà, els pilars sobre els quals pensem que s'ha de fonamentar el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya s'han anat deteriorant i l'entitat ha arribat a un punt crític en l'Assemblea de Deltebre. Cal que el nou Secretariat treballi més que mai per mantenir un consell actiu, dinàmic i participatiu..

A parer nostre, el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (CNJC) s'ha anat construint al llarg del darrers anys sobre quatre pilars bàsics: el consens, la participació, la independència i el lideratge sobre les polítiques de joventut davant de l'Administració pública.

Aquests han sigut i continuaran sent els nostres principis d'actuació en el Consell, i així ho hem traslladat als diferents secretariats que han treballat per enfortir el CNJC. Des de fa uns anys, però, la nostra entitat ha fet una reflexió, a qui l'ha volguda escoltar, en el sentit que aquests pilars s'estaven deteriorant.

Som conscients que aquest article no entra dins dels paràmetres del que seria políticament correcte, però entenem també que el que hauria de ser el CNJC ha arribat a un punt crític en la darrera assemblea de Deltebre. Tot i això, per fer justícia, cal dir que aquesta situació és també fruit de processos oberts i tancats en fals, des de la ja malauradament famosa Assemblea de Tarragona en endavant.

I és que pensem que aquesta reflexió és compartida per altres entitats, independentment de quines fossin les seves preferències en la darrera assemblea. En primer lloc, és evident, sense cap mena de dubte, que l'equip que liderarà el CNJC no és fruit del màxim consens, ja que el resultat final és pràcticament similar al d'una assemblea a dues llistes, i hagués sigut positiu arribar a un acord dins del Secretariat. El Consell es va partir en dos, i aquí no totes les entitats hi tenen la mateixa responsabilitat.

"La situació actual és fruit de processos oberts i tancats en fals des de fa temps"

En segon lloc, cal que el Consell atengui de manera positiva la reforma dels estatuts que permeti la participació dels consells locals de joventut amb veu i vot. No es pot dilatar més i, alhora, no pot ser que per càlculs "polítics" i perquè es pugui perdre un suposat "poder" dins del Consell, es limiti la participació en un espai on aquest valor ha de ser un eix central del projecte. No deixa de ser curiós que aquesta reflexió la faci en veu alta una joventut política.

Finalment, pensem que el Secretariat ha de marcar, ara més que en cap altre moment, els temps del debat sobre les polítiques de joventut impulsades pel Govern de la Generalitat si vol garantir la percepció d'independència del Consell per part de les entitats membres.

Aquestes tres reflexions les formulem des de la voluntat de fer emergir la percepció que el Secretariat, clarament escollit de manera democràtica a l'Assemblea, hauria de reflexionar sobre si vol treballar decididament per mantenir un consell actiu, dinàmic i participatiu. El Consell ha d'esdevenir l'altaveu real per fer visible la situació dels i les joves de Catalunya i un instrument per a la transformació de la realitat. Aquesta serà la nostra tasca al si del Secretariat.

El paper necessari del territori i del jovent no associat

En els propers dos anys, el moviment associatiu juvenil (MAJ) es juga el futur que vol per al Consell Nacional de la Joventut de Catalunya. Un consell fort i amb capacitat de lideratge, que

"El CNJC ha de ser l'altaveu real del jovent i un instrument de transformació social"

sigui la veu del jovent català, l'hauríem de tornar a construir des del consens ben entès, la generositat, la pluralitat i la participació de tothom.

En aquest sentit, hi ha dos elements que emergeixen amb força i als quals cal donar cabuda: els territoris i el jovent no associat. És necessari entendre que Catalunya arriba a tots els racons del país, que hi ha joves arreu i que les seves necessitats també han de ser escoltades, ateses i tingudes en compte. Així mateix, un apropament al jovent no associat ha de ser prioritari per tal de fer més xarxa i contribuir que el nostre MAJ creixi quantitativament i es reforci qualitativament.

Equip coordinador nacional de Joves d'Esquerra Verda (JEV)

We shall overcome

Fa pocs mesos escollíem a Deltebre una nova presidència del Consell Nacional. Una nova presidenta amb un equip nou per a liderar l'òrgan més important amb què pot comptar la gent jove del país. Si en el número anterior del DEBAT JUVENIL la JNC demanàvem a les entitats del CNJC una reflexió contundent, avui demanem que aquesta reflexió la puguem fer entre tots i totes.

Comença una nova etapa. Agnès Russiñol i el seu equip tenen reptes importants d'ara endavant: la implantació territorial del CNJC, la batalla amb el Consejo de la Juventud de España i resoldre amb èxit l'encaix dels consells locals a l'Assemblea. Són processos endegats i que han de trobar una sortida. Hem de buscar una resposta entre tots i superar recels i ideologies, ja que només així podrem fer que el Consell camini a bon ritme.

Però amb això no n'hi ha prou. El Consell necessita nous reptes, nous horitzons. Nous objectius, projectes i maneres de fer que facin que el Consell sigui conegut per la gent jove del país. Els i les joves d'arreu de Catalunya han de conèixer que el CNJC existeix i que aquest pot ser una eina útil. A més de ser atractiu, el Consell ha de tenir quelcom a oferir als joves catalans perquè el coneguin, hi interactuïn, hi participin: perquè se'l sentin seu.
És per aquest motiu que la Joventut Nacionalista de Catalunya emplaça la resta d'entitats a reflexionar, a aportar idees i a sumar esforços per fer del CNJC una eina al servei del jovent del país. Treballant braç a braç amb el Secretariat. Només si ho fem entre tots, respectant la diversitat d'idees però units, vencerem.

"El Consell ha de tenir quelcom a oferir perquè els joves catalans se'l sentin seu"

Vencerem. We shall overcome. Aquest és un lema que utilitzaven els esclaus negres a finals del segle XIX. Cantaven una cançó mentre resistien les feines d'esclau, treballant de sol a sol al camp. L'esperit de resistència i superació va fer que aquelles persones aguantessin i, després de molt temps de resistir, aconseguissin la llibertat.

Deveu estar pensant: què volen dir amb això? Veureu. L'estiu s'acosta i per la Joventut Nacionalista de Catalunya això significa que hem d'escalfar motors per engegar una nova campanya d'activisme que faci arribar el nostre missatge més enllà de les fronteres del país.

"La JNC prepara una nova campanya d'activisme per internacionalitzar el seu missatge"

El 18 de juny del 2006, el poble de Catalunya votava de manera majoritària un Estatut. Una norma d'autogovern que, producte d'un procés democràtic impecable, i conscient que no representava l'últim graó de l'escala, el poble de Catalunya va aprovar rotundament. Avui, gairebé dos anys més tard, seguim pendents que unes persones que han estat triades per partits polítics espanyols determinin què accepten i què no accepten d'aquesta norma d'autogovern.

Avui, a l'Europa moderna del segle XXI, aquest és un fet inaudit. Cap tribunal de cap país mínimament democràtic tindria el valor de jutjar el que un poble sencer ha decidit solemnement i democràtica.

La Joventut Nacionalista de Catalunya agafem les paraules que cantaven els esclaus negres del 1900. Ells van prendre consciència, van resistir i van esdevenir lliures. Els catalans hem resistit. Ara ens cal prendre consciència. Explicar-ho al món perquè en prengui consciència. I esdevenir lliures. Entre tots ho aconseguirem.

We shall overcome.

Gerard Martí
Vicesecretari d'Acció política
Joventut Nacionalista de Catalunya (JNC)

Custodiem per acampar, acampem per educar

Arriba l'estiu, i aquest deixa pas a un canvi de colors en el nostre paisatge. No ens referim ni al canvi d'estació ni al dels colors dels arbres, sinó als camps i els terrenys de Catalunya que durant els mesos de juliol i agost afegeixen al verd i el marró el munt de tendes plantades i les nombroses personetes que es poden veure jugant, corrent, formant-se, divertint-se i educant-se en els campaments d'estiu.

Els més de 700 campaments que duen a terme les entitats de lleure arreu de Catalunya mostren la mobilització que, en aquesta època de l'any, realitzen els nois i les noies. És així com fan país, coneixent la terra i caminant camins, senders i rutes diverses. Aquests campaments ens permeten treballar la confiança en un mateix, col·laborar, fer un servei gratuït als companys i companyes, tenir un intercanvi intens i profund d'experiències, autogovernar-nos i acceptar la democràcia de les normes, a més, eduquem, entre moltes altres coses, l'estimació a la terra.

I ho entenem així perquè, el fet que nosaltres acampem en una zona facilita un ús doble de la finca: a l'hivern les finques són prats de pastura o de conreu, pistes d'esquí, o bé ocupem un espai inutilitzat a la natura, i amb això es conserven les plantes, es neteja el sotabosc, es mantenen els camins d'accés a les finques i els utilitzats pel senderisme… A més, facilitem un desenvolupament rural, tant social com econòmic, ja que els grups utilitzen els serveis de la zona i activen així el petit comerç i els possibles serveis subsidiaris. Activem el turisme, no només amb els pares i les mares que visiten els fills, sinó també un turisme de futur: aquests nois i noies que avui acampen són els futurs turistes de la zona.

Però no ens quedem aquí, perquè a més els grups sovint intervenen d'una manera explícita en el territori i fan tasques de millora en l'espai que ocupen amb l'ajuda dels propietaris o l'administració, o aporten elements nous: recuperació i marcació de camins, tasques de recuperació, neteja i manteniment d'espais naturals i protegits. Així, custodiem per acampar, acampem per educar i eduquem per construir. Des de Minyons Escoltes i Guies de Catalunya defensem que aquesta activitat educativa és també una activitat de protecció del medi, una activitat de custòdia del territori; i és per això que des de fa més d'un any formem part de la Xarxa de Custòdia del Territori de Catalunya. Segons el nostre parer, els nois i les noies que avui acampem som indiscutiblement els custodis del futur.

"La mobilització que, en aquesta època de l'any, realitzen els nois i les noies, coneixent la terra per camins, senders i rutes diverses és una manera de fer país"

Imma Rodríguez
Coordinadora del Servei de campaments i més
Minyons Escoltes i Guies de Catalunya (MEG)

Camps de treball voluntari de l'SCI Catalunya

Durant tot l'any, però especialment als mesos d'estiu, el Servei Civil Internacional de Catalunya desenvolupa prop de 1.000 camps de treball en els 5 continents. Uns camps que impliquen la participació en un projecte de treball voluntari amb persones nadiues i de la resta del món, una eina potent per a la construcció de la pau a través de la convivència intercultural. Aquesta vegada us mostrem l'experiència de Mª Carmen Ramírez, voluntària en un camp de treball a Nicaragua.

"El juliol de l'any passat vaig marxar cap a Nicaragua. Allà m'esperaven membres de CEPA, una associació que treballa a tot Nicaragua per abordar problemes concrets i solucionar-los amb projectes factibles duts a terme pels mateixos voluntaris.

La meva destinació final era la Comunidad de San Ignacio, composta per diferents famílies que vivien a cases molt distanciades les unes de les altres. Les menys privilegiades havien d'anar a buscar l'aigua a la font pública i carregar-la amb cubells per cuinar, beure, dutxar-se… I per fer-ho havien de recórrer distàncies llargues. Per això, els diners que el nostre grup de voluntaris hi va aportar va ser invertit en la construcció d'un pou a la casona que CEPA té a la comunitat.

El pou va esdevenir la nostra activitat principal al camp de treball, així com l'ajuda a les dues arquitectes que feien els plànols d'un projecte que la gent d'allà duia al cap: un hotel rural i ecològic que podrà donar feina als habitants i esdevenir un factor positiu per a l'economia de la comunitat, si els concedeixen la subvenció, és clar.

Per mi va ser fonamental poder-nos allotjar en les cases de les famílies, ja que des del primer moment ens van incloure en els esdeveniments familiars. Si hi havia alguna celebració era usual matar alguna *oveja pedigüei*, animal autòcton que té molta importància per a ells arran d'un altre projecte de CEPA: amb els pocs diners que recapten van comprar una parella i la van deixar en préstec a una família. En aquest préstec no han de tornar diners, sinó que s'han de comprometre a tornar el primer mascle i la primera femella a l'associació, que al mateix temps donarà aquesta parella a una altra família sota els mateixos caondicionants. Això permet que les famílies puguin negociar, alimentar-se…

Va ser especialment entranyable la relació amb els nens, ja que també vam impartir classes d'anglès, francès, informàtica… Tot i les diverses situacions que patien (alcoholisme, maltractament, desestructuració familiar, treball infantil…) tenien un comportament exemplar i no vaig veure mai una falta de respecte ni vaig sentir cap queixa. El somriure o l'agraïment quan els voluntaris repartíem llibretes i llapis va ser el regal més gran.

També em vaig portar la fortalesa, l'afany de superació, les conviccions ideològiques, la generositat i l'afecte que em van mostrar i tot el que m'han ensenyat. Tot el que he viscut ha canviat, en part, la meva manera de veure, d'escoltar i de sentir. Vaig tornar amb una sensació que encara persisteix: m'he endut més del que jo hagi pogut deixar allà. No oblidaré mai tot el que m'han ensenyat."

Mª Carmen Ramírez
Voluntària del l'SCI

Lluís Nicolau d'Olwer: la fidelitat a Catalunya

L'home de llacet en lloc de corbata, usat com a símbol patent de catalanitat, pertany a la generació que aixecà, en el primer terç del segle XX, la cultura catalana a un extraordinari nivell de qualitat, amb el rigor noucentista de fons i la pàtina de creativitat excel·lent fruit de la passió sota l'aparença de fredor de la serietat que el caracteritza en les imatges que en tenim. Eren temps d'il·lusió col·lectiva en què hi havia tota una generació corpresa d'un ideal comú de dotar de llibertat a la nació catalana, als seus ciutadans i de crear tant cultura, com art i institucions al servei de la llibertat i el benestar.

Nicolau d'Olwer representa un món inexistent avui i del qual encara vivim; un món que ens acosta la seva bibliografia –els seus llibres, sovint reeditats, són bells en forma i útils en contingut. Com a historiador excel·leix en treballs, de to hel·lenista, sobre el món medieval català i, durant l'exili mexicà, sobre les terres asteques. Com a periodista escriu articles polítics, rescatats darrerament per Albert Balcells en edició precisament de l'IEC, en què es destaca l'encert i la vàlua de la prosa de qui fou director de *La Publicitat.* Com a polític parlaments, escrits i mítings que tenen el to alt de qui viu dictadures, guerres i viatges des de la insubornable consciència de la fidelitat, fins i tot assumeix càrrecs quan pertoca sense cercar els refugis daurats. Acció Catalana fou el partit de la puresa tot i els difícils temps en què els tocà de lluitar electoralment i socialment.

Recerca acadèmica

De la seva vida de recerca remarquem només uns trets cronològics claus: l'any 1910 es llicencia en lletres i en dret per la Universitat de Barcelona, es doctora en filosofia, i el 1932 fou catedràtic de llatí medieval i de literatura llatina medieval a la Universitat Autònoma de Barcelona. La seva obra valuosa i extensa en recerca sobre la literatura i cultura medievals catalanes: *Gerbert (Silvestre II) i la cultura catalana del segle X* (1910) i *Literatura catalana. Perspectiva general* (1917); *La crònica del Conqueridor i els seus problemes* (1926); *L'expansió de Catalunya en la Mediterrània Oriental* (1926) i l'edició de *L'expedició dels catalans a Orient* (1926), part de la *Crònica* de Muntaner, que l'apassionà i viatjà per Sicília, Tunis i Malta. Després va escriure *El pont de la mar blava* (1928) i altres obres: *Resum de literatura catalana* (1927); *Paisatges de la nostra història* (1929); *La Catalogne à l'époque romane* (1920); *Mitologia barcelonina* (1934); *Del patriotisme i la democràcia en el procés constitucional de la Catalunya antiga* (1933); *L'art dans la vie sociale catalane d'après les romans du XVe siècle* (1933); *La crònica de Ramon Muntaner. Filiació dels seus textos* (1936)… Capítol a part mereixen els

Lluís Nicolau d'Olwer: la fidelitat a Catalunya

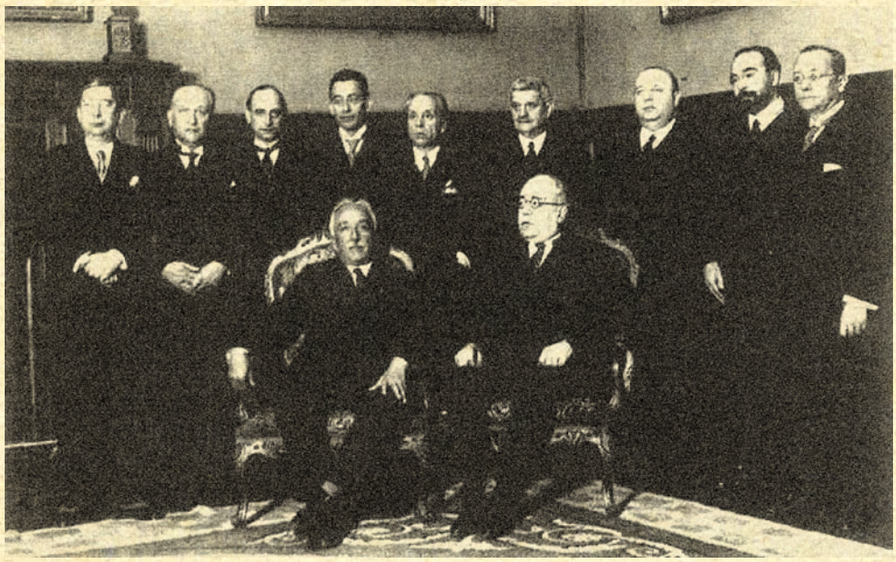

epistolaris exhumats darrerament, i sobretot per la popularitat que assolí i entre aquests són de molt bon llegir *Caliu. Records de mestres i amics* (Mèxic, 1958) i *Tirant lo Blanc: examen de algunas cuestiones* (1961). Durant l'exili mexicà continuà la recerca sobre temes medievals catalans i féu la reedició d'algunes obres com *El pont de la mar blava* (1945) i *L'expansió de Catalunya a la Mediterrània oriental* (1948). Allà estudià, com abans féu a Catalunya, aspectes històrics locals com els cronistes de les Índies i publicà diversos llibres que li atorgaren, en la nova etapa vital, un renovat prestigi. El 1917 i 1918 s'integra a l'Institut d'Estudis Catalans, en què té una notable implicació i el representa el 1935 davant la Unió Acadèmica Internacional, que presidí en els anys 36 i 37. El 1936 representà l'Institut en el Comitè Internacional de Ciències Històriques, i entre 1936-38 fou membre del consell d'aquest comitè.

L'Olwer polític

Fou regidor de Barcelona (1918), i tot seguit tinent d'alcalde i president de la Comissió de Cultura, des de la qual contribuí a la creació de les escoles del Mar i del Bosc i dels primers grups escolars. El 1922 participà en la creació d'Acció Catalana, de la qual fou portaveu, alt càrrec i director del seu diari *La Publicitat*. L'arribà a presidir el 1933. Diputat per Barcelona de l'Assemblea de la Mancomunitat de Catalunya. Exiliat arran de la implantació de la Dictadura del 1923, s'establí a Ginebra i actuà prop de la Societat de Nacions en defensa de Catalunya. Acabada la dictadura de Primo de Rivera, tornà a Catalunya i representà l'oposició catalana dins el Comitè Revolucionari Republicà. En produir-se la revolta de Jaca (1930) es refugia un altre cop a França. Després de la proclamació de la República pacta amb Macià la nova situació de Catalunya com a representant del nou govern central a canvi de la transformació de la nada República catalana en Generalitat. Diputat a Corts per Barcelona, representava l'elegància de l'acció política. El 1934 fou nomenat president de la representació catalana a la Comissió Mixta de Traspassos de Serveis de l'Estat a la Generalitat. Pel febrer de 1936 és diputat per Barcelona, i nomenat ministre d'Economia i governador del Banc d'Espanya durant el govern Azaña. Arran de la guerra civil residí a Madrid, València i Barcelona seguint el govern de la República. Acabada la guerra residí a Ginebra i París, col·laborà amb la Fundació Ramon Llull, la *Revista de Catalunya* i *El Poble Català*. Davant la invasió nazi es traslladà a Bordeus i Vichy, on, perseguit pels franquistes com tots els catalanistes i demòcrates republicans, fou empresonat pel govern de Pétain. Un cop alliberat li foren confiscats els béns familiars i personals. El 1941 tornà a París, i en aquesta ocasió fou la Gestapo qui el va detenir unes setmanes. El 1945 formà part d'un govern republicà a l'exili presidit per Giral. Seguí sempre, durant l'exili, fidel al govern de la República i a la Generalitat, sempre des de la seva identitat catalana. Ambaixador de la República a Mèxic (1946-50), on s'establí. Mantenidor dels Jocs Florals de la Llengua Catalana a Montpeller (1946) i president dels de Nova York (1951). La seva obra política, periodística, cultural és reeditada per la bellesa de la prosa i l'interès del contingut.

Josep M. Figueres
Historiador

NO ET QUEDIS A CASA, ACTUA!

Actua és una plataforma unitària que té com a objectiu rejovenir i enriquir el 1r de Maig i està formada per onze entitats socials, culturals, polítiques i sindicals de Catalunya.

Actua fa una crida a la mobilització del jovent. Fem campanya per sensibilitzar sobre la nostra situació i lluitar per a l'emancipació. És per això que ara fa un any ens vàrem plantejar de fer una trobada de joves migrats per poder parlar sobre la situació que viuen al voltant de l'àmbit laboral, educatiu, en termes de participació i sobre les discriminacions per raó de sexe.

Aquest projecte partia del punt de vista teòric que els i les joves tenim les mateixes necessitats i sofrim les mateixes problemàtiques independentment dels nostres orígens, ja que el motor de perpetuació de les diferències és la classe social i no la procedència. Creiem, però, que és evident que determinades situacions legals com la impossibilitat de tenir un permís de treball per part dels i les joves que vénen pel reagrupament familiar, determinen i condicionen la participació i el model de ciutadania.

"Els i les joves tenim les mateixes necessitats i problemàtiques independentment dels nostres orígens"

Ens vàrem proposar, per tant, crear una xarxa de contactes real i fluida que ens permetés elaborar una trobada de, amb i per a joves migrats, generar un marc de trobada entre joves autòctons i joves migrats per compartir realitats. Aquesta jornada, però, no era

l'objectiu en si mateix, sinó el punt de partida que ens permetés iniciar una línia de treball i definir uns marcs col·lectius de treball unitari.

Al llarg de 2 mesos ens vàrem reunir personalment amb més de 40 organitzacions de l'àmbit de la immigració i vàrem arribar a contactar amb més de 80. El resultat de totes les reunions era, sens dubte, esperançador, ja que totes celebraven el fet que els anéssim a

"Les entitats amb qui hem contactat s'han felicitat que els instéssim a participar i no només a figurar a la foto"

buscar per participar activament i no per figurar en una foto com és ja habitual.

Èxit de la trobada

La trobada de joves es va celebrar el 19 d'abril passat i va ser un èxit des de tots els punts de vista. Tant l'organitzatiu i el participatiu com el de ressò mediàtic i, sobretot, de ressò dins de les mateixes organitzacions de l'àmbit de la immigració.

Un dels objectius que ens havíem marcat tant des de les organitzacions integrants d'Actua com totes les que hi van participar al llarg del procés, era un decàleg d'accions conjuntes que ens permetessin establir un calendari unitari d'accions per mantenir viva la feina i la xarxa de relacions.

Una nova prova de l'èxit de la plataforma Actua aquest any és la presència que el bloc jove va tenir a la manifestació de l'1 de Maig. En el terreny mediàtic, tots els medis van destacar dos col·lectius de la manifestació d'enguany: els i les joves i les persones migrades. Actua va ser la imatge que tothom va utilitzar per a exemplificar-ho.

Perquè volem una societat catalana plena sobre la base de la ciutadania, la democràcia, els drets socials i la inclusió de totes les persones.

Actua! Plataforma Jove per l'1 de Maig

Ja no li faré més el salt

Segons dades de l'*Enquesta d'usos lingüístics de Catalunya* (2003), més del 70% dels catalanoparlants canvien de llengua quan parlen amb algú que no ho fa en català. Per quina raó?

Es diu que els catalanoparlants es passen al castellà a causa de la repressió que ha patit la llengua catalana durant més de tres segles, que ha fet que hagin arrelat una sèrie d'hàbits que impedeixen a molta gent l'ús normal i desacomplexat del català, i que els porten a practicar la submissió lingüística (per "deferència" o per "cortesia" es passen al castellà).

Sigui com sigui, l'actitud de canviar de llengua afecta negativament les possibilitats de les persones nouvingudes. Amb aquest hàbit lingüístic privem els nous catalans i catalanes d'accedir al nostre àmbit cultural i posem la barrera més severa perquè deixin de ser estrangers a casa nostra: la llengua.

Molts cops m'han fet comentaris del tipus que la llengua i la cultura catalanes estan en perill per culpa dels "immigrants" (si us plau, eliminem d'una vegada aquesta paraula), comentaris que moltes vegades m'han vingut d'amics amb qui he compartit estones als bars i he comprovat, amb perplexitat, com demanaven "*un café con leche*" perquè la cambrera els semblava que era sud-americana.

Res no ens ha de fer pensar que el nostre interlocutor no entén el català (segons dades estadístiques, el percentatge de persones que viu a Catalunya i no entén el català és baixíssim). A més, hi ha també dades que ens indiquen que els nouvinguts tenen la voluntat d'aprendre'l.

Així, ens trobem amb la paradoxa que a "aquestes persones que posen en perill la nostra llengua" –malgrat que demostren que la volen aprendre–, quan surten al carrer, la gent els l'amaga, "com si fos un tresor que no es pogués compartir". M'ho diu l'Oumar, periodista d'origen senegalès que parla set idiomes i és el director d'una revista adreçada als catalans d'origen africà: "Jo vaig tenir la sort que un company de feina, des

del primer dia, em va parlar en català. Gràcies a ell l'he pogut aprendre i practicar-lo, i ara fins i tot l'he incorporat a la meva revista." L'Oumar va estar de sort. No així l'Elsa, catalana d'origen bolivià, que més d'una vegada m'ha dit que no parla en català perquè no pot fer-lo servir amb ningú. No cal dir que les seves possibilitats de progressar a Catalunya es veuen seriosament afectades per culpa de l'actitud discriminatòria de molts catalans: aquests, en amagar-li la llengua –potser perquè té la pell més fosca, potser perquè els deu semblar que no és prou intel·ligent– impedeixen que l'aprengui i, per tant, que la pugui utilitzar, per exemple, per millorar laboralment –recordeu que saber català és imprescindible per a accedir a moltes feines i que, en qualsevol cas, és un mèrit que moltes vegades es té en compte.

Mireu, jo em proposo un objectiu per al 2008: mantenir-me fidel a la meva llengua, no fer-li més el salt. No ho faig pel català. Ho faig pels qui arriben a casa nostra, com una mostra de la voluntat que tenim els catalans d'acollir-los (no ens vantem, tot sovint, que Catalunya té aquesta virtut?). Si parleu sempre i amb tothom en català fareu saber al vostre interlocutor que el considereu com un dels nostres i que voleu que participi, en igualtat de condicions, en la construcció d'una societat més oberta, justa i inclusiva.

Pere Campí
Plataforma per la Llengua

YOUTH DEBATE 88

SUMMER 2008

Youth Debate **is the quarterly magazine of the National Youth Council of Catalonia (CNJC), a non-governmental platform that groups together the principal youth associations at national level and the territorial youth councils. Founded in 1979, the CNJC promotes the interests of young people in society and with regard to the authorities. The magazine *Youth Debate* is the voice of the associative youth movement. Over 150,000 young Catalans are associated and take part in one of the groups affiliated to the Council.**

CONTENTS

EDITORIAL
- Education, a Comprehensive Challenge for the Whole Country

THE CATALAN EDUCATION ACT
- The Education Act: Let's not Miss the Chance

THE CNJC THROUGHOUT THE COUNTRY
- Get Out on the Street and Participate! First Symposia on Associations and Participation in Girona
- Arrival in Tarragona; The CNJC in Lleida; New Local Networks in the Province of Girona; Badalona Recognises the Youth Council as an Interlocutor.
- The Challenge of Proximity for the CNJC

TRIANGLE JOVE
- The Youth Triangle Continues Strengthening Bonds between Territories

CNJC
- The CNJC Holds its 30th Ordinary General Assembly in Deltebre

INTERNATIONAL
- The Members' Committee of the European Youth Forum, in Castelldefels

COOPERATION
- Training in Cooperation for Development from the Point of View of Youth Organizations

MEMORY
- Lluís Nicolau d'Olwer: Loyalty to Catalonia

OPEN FORUM
- Don't Stay at Home, ACT!

PLATFORM
- I'll Never Switch Languages Again

EDITORIAL

Education, a Comprehensive Challenge for the Whole Country

The education of our children and young people has to respond to the social changes that have taken place in recent years in Catalonia and the world. These changes, which have consolidated the incorporation of women in the workplace, the emergence of new family models or the rise of the phenomenon of immigration, among other things, have also signified a shift in the educational needs of this country. In the face of this changing scenario, the associative movement applauds the government's decision to create an education law in Catalonia but considers that the text on the table is poor and does not focus on issues that, for the youth organizations, are fundamental and cannot be neglected.

The country is in need of an imminent modernization of the public (state) education system based on an increase in public funding to reach a minimum 6% of GDP, as promised by the Government of the Generalitat. Also essential are the firm commitment of private, state-subsidized, schools to the new social necessities, attention also for the educational spaces outside the classroom such as families, the social environment and non-formal education, and the greater involvement of parents, pupils and teachers in schools and colleges through a greater democratization of their functioning.

A key aspect of the new law ought to be the incorporation of education about participation. We at the Youth Associations Movement point out the need to recognize the participation of students in all their forms and instruments: classroom delegates, school councillors and pupils' associations. With the wording as it stands, the section about pupils' rights and responsibilities does not result in a subsequent regulation by decree, but it addresses the educational projects of each centre. We demand an article stating that the pupils' rights and responsibilities will be outlined by a subsequent decree, as is currently the case. The charter of coexistence is not enough to guarantee pupils' rights.

The future Catalan Education Act must be integrative, reaching out to the whole educational community, as well as embracing non-formal and informal education. The current wording of the bill corresponds more to a law for the education system than to a law for education. The bill's general approach is restricted to the context of the school and does not take young people's associations into account, and especially the educational associative organizations as members of the education system, referred to as an external element. Equally, the CNJC demands that the law encourage the use of Catalan as the country's mother tongue.

In the face of the bill's imminent approval by the Government Council, and therefore its passage through parliament, the CNJC asks for all the parties involved to be listened to and that the proposals put forward by the Youth Associations Movement be taken into account, so that the future law will provide answers to the real educational needs of the country.

Agnès Russiñol
CNJC President
presidencia@cnjc.cat

THE CATALAN EDUACTION ACT

The Education Act: let's not Miss the Chance

That Catalonia needs to get down to work to improve public (state) education is undeniable. As is the fact that it needs a law to establish this. But if we really want the Act to be for the country, comprehensive and far-sighted, the demands of all the parties involved must be listened to and taken note of, something that has not been done. The acts of rejection by students' associations, trade unions, educational and young people's organizations and

the National Youth Council of Catalonia (CNJC) itself have all called for this.

Investment in Public Education
For years the Catalan education system has been suffering from a lack of public investment and serious inequality between public and private (state subsidized) schools. The public education system has to be modernized, based on an increase in public investment to reach the minimum 6% of the GDP. This was promised by the government itself, but is still a long way off.

Also essential is a commitment by private schools to the new social necessities, attention to educational spaces outside the classroom and greater involvement of parents, pupils and teachers in schools and colleges, with the democratization of their functioning.

As for secular education, the Act stands up for it, but at the same time contradicts this stance when it sets out to guarantee religious education in accordance with parents' convictions.

Participation in Schools
We in the Youth Associations Movement believe that the Act should promote the proper measures for facilitating pupils' presence, dialogue and joint responsibility in the school's channels of participation.

Comprehensive Concept of Education
The concept of education that can be inferred from the reasoning set out in the Education Act is restrictive and the general approach is reduced to the context of the school. It does not envisage youth associations as part of the education system.

Non-formal education existing outside classroom hours should be recognised, its specific contribution appraised and its development made possible. Educational success, that is the formation of free, critical and committed citizens, trained in knowledge, attitudes and values, is the success of society as a whole.

The CNJC throughout the Country

Get out on the Street and Participate!

First Symposia on Associations and Participation in Girona
On March 1st and 14th, answering the call of the CNJC, young people from all over the province gathered in Girona to take part in the area's first associative symposia.

The first day gave the organizations in the province the opportunity to discuss the current state of youth associations and a small network began to be woven between them. Thus one of the aims of the CNJC's territorial action plan, to create a network, was gradually achieved.

The most dynamic and participative part of the day was the workshops, in which the main difficulties that organizations come up against every day were dealt with.

In the first one, formulae were put forward whereby the people in charge of the organizations could get their members involved and strengthen internal democracy. The second provided tools for tackling the more bureaucratic processes that the organizations often come across with regard to carrying out their principal activity.

March 14th: Symposium on Youth Participation
The second symposium had a more light-hearted and festive feel to it, to create enthusiasm in young people in Girona, introduce them and get them all involved.

Each organization set up its stall in Girona's Central Park in order to introduce itself, and at night there was a concert.

These two days that encouraged the different associations and young people in general to exchange opinions, projects and ways of working – an enriching experience that enabled the CNJC and its organizations to progress from being recognised to being known in the province of Girona.

Mabel Salguero
Territorial Officer, Girona Province

Arrival in Tarragona
We wanted to find out about the state of youth participation and associations in the ten counties of Tarragona. In a large territory it is vital to do field work and travel. Details of the organizations, contacts, and so on, have to be brought up to date.

The province of Tarragona has two distinct parts: El Camp de Tarragona and Les Terres de l'Ebre, with different realities as regards associations. However, they also have points in common, like the duality between the city and the country or, to be more exact in the case of the situation in Tarragona, between the coast and the interior.

The associations' movement does not have a high presence in the interior due to the sparse population and the exodus of young people to the big cities. The CNJC will have its work cut out here to plant the seed of participation and associations. It is on the coast where associations flourish the most. Although there are youth councils in some towns, networking is an aspect that still has to be worked at.

The CNJC in Lleida
The spread of the CNJC to the province of Lleida, characterized by the huge area covered inside its boundaries, which, moreover, do not correspond to the socio-cultural and economic reality, also forces us to get out and spread the word about the CNJC there.

It is an area made up of many municipalities, a lot of them small, with few young people and with communication difficulties. There is an important exodus of young people, many informal youth groups yet few organizations adhering to the federations represented in the CNJC.

However, the number of newly created youth organizations is rising and many organizations, while not strictly being for young people, do mobilize much of this sector.

New Local Networks in the Province of Girona
Just over a year ago the CNJC set foot in Girona with the aim of making the local youth associations grow, and now, at last, the first fruits can be harvested.

Two large cities, Girona and Figueres, have already formed a promotional group and are working to create the future local youth councils (CLJ). The organizations that are part of them have begun to design their own youth representation organism.

From hereon we simply have to continue working, outlining and specifying the respective work plans, and we are quite sure that we will soon be able to go to the inaugural events of two new local youth councils.

Badalona Recognises the Youth Council as an Interlocutor
More than four years after it was set up, this June Badalona Youth Council (CJBDN) achieved one of the central aims outlined at the Ordinary Assembly of 2004: to have a relations protocol with the City Council recognising the CJBDN as the City Council's interlocutor on matters of youth policy and youth organizations. This agreement, moreover, will facilitate the financial and material support – such as having its own premises – that the CJBDN has so lacked up to now.

With only the voluntary efforts of everyone who has devoted their time to it, the Council has achieved much of what it set out to. From now on, we have to continue promoting the goals for which it was created: to be the voice of young people of Badalona when talking to the City Council, to take a stand and discuss critically and plurally the things that affect them, to promote youth participation and associations, and to provide support to organizations in their activities.

The Challenge of Proximity for the CNJC

The acknowledgement of the local youth councils (CLJ) is a major opportunity for the CNJC to truly get close to the country and to young people's real problems. The CLJs, with their knowledge and involvement in towns and cities, along with the heterogeneous nature of the youth associations comprising them, are undeniably

representative with regard to the social milieu and the local authorities. And the CNJC ought to be promoting and defending them.

At the same time, the local councils need to find in the CNJC the interlocutor for the territory as a whole. Therefore, the CLJ's participation in the CNJC has to be fully integrated in its workings.

The Model of the CJB
The Barcelona Youth Council (CJB) has experience in turning the challenges of territorial proximity into opportunities and assets. The CJB strengthens the direct participation of young people in the life of the city through the creation and consolidation of the youth territorial platforms in the neighbourhoods and districts.

We have been at the forefront of this movement and we offer our model of opportunities and assets because we are sure that the implementation of the Territorial Plan will entail reflection on the effect that the promotion of participation and associations everywhere should have in the CNJC's acknowledgement of the CLJ as full members.

The CLJ is a good instrument of political representation and participation, an opportunity and an asset for the Youth Associations Movement as a whole that has to be fully acknowledged if the CNJC does not wish to spend many more years saying it has a territorial vocation but remains far from the territory.

Núria Galan
Barcelona Youth Council

Triangle Jove

The Youth Triangle Continues Strengthening Bonds between Territories

On April 25th-27th the small village of Pontós (Alt Empordà) played host to the Gathering of Local Youth Councils of Catalonia, the Balearic Islands and Valencia. Entitled "The challenges of participation for local councils: experiences and future prospects", fifty young people took part in an interesting symposium in which the discussions, debates and workshops alternated with more light-hearted sessions and two nights of fun in the Barraques [stalls] of Figueres. Once again, the area of collaboration for the local councils of the Youth Associations Movement in the three territories of the Catalan Speaking-countries was strengthened and once more became an unmissable date, a classic.

Issues raised included participation as a tool for strengthening the youth movement and for being more than just a fashion; how to generate participation in the world of youth associations, and experiences of getting young people involved, from which everyone took interesting models and synergies back to their areas.

At night it was a case of going to have fun at the concerts in Figueres. A very late-night end that, despite the tiredness, did not prevent the gathering from being brought to a close the following morning with the session devoted to the territory, participation and the new experiences of the social movements. An end to the symposium that left us looking forward to going to the Triangle Jove gathering to be held in Alcúdia, Majorca, on October 3rd-5th.

Antoni Trobat
Triangle Jove Officer

CNJC

The CNJC holds its 30th Ordinary General Assembly in Deltebre

A hundred representatives of youth organizations met on the weekend of April 5th-6th in the capital of El Baix Ebre to draw the CNJC's lines of action for this year. Resolutions were passed about the Catalan Education Act, the thirtieth anniversary of the creation of the CNJC or international mobility, among other things.

The Assembly also served to renew the CNJC secretariat, and Jaume Soler, of the International Association of Economic and Business Science Students (AIESEC), President of the CNJC for the last year, handed the baton to Agnès Russiñol, of Acció Escolta.

The closing ceremony heard speeches by Ernest Benach, President of the Parlament of Catalonia; Gervasi Aspa, Mayor of Deltebre; Diogo Pinto, General Secretary of the European Youth Forum; and Rita Solís, President of the Latin-American Youth Forum (FLAJ), with whom CNJC signed a collaboration agreement. Eugeni Villalbí, the Generalitat's Youth Secretary, and Josep Lluís Salvador, the Generalitat's Territorial Delegate in Les Terres de l'Ebre, were also present.

International

The Members' Committee of the European Youth Forum, in Castelldefels

On May 2nd-3rd a new meeting of the Members' Committee of the European Youth Forum (YFJ) was held in Castelldefels (Baix Llobregat), hosted by the CNJC.

At this meeting working documents were approved on immigration and the young, non-formal education, the European social model, the European policy of cooperation for development in Africa, all-round education, youth training, jobs for young people, and the YFJ's approach to children's policies. Among the resolutions passed were the final declaration of the Africa-Europe youth meeting, the struggle against climate change and the declaration against the so-called "anti-*botellón* Mosquito" (emitting a high-pitched sound to deter young people from gathering).

Different working parties also looked at the European parliament elections of 2009 and the European Union's youth policy, cooperation between official and alternative youth policy in Belarus, besides health and welfare and the school drop out rate.

Before all this, however, and as is usual, the Southern European Councils met to look at the topics to be dealt with at the meeting and discuss common projects. On this point, the Italian National Youth Council (FNG) is, from this COMEM, a new full member of the YFJ.

Catalan Institutional Representation
The COMEM was opened by Ignasi Doñate, Director General of International Projection of Catalan Organizations; Julià Fernàndez, Director of the Catalan Youth Agency, and Cèsar Martínez, CNJC International Relations Officer. Speaking in the closing ceremony were Àngel Cortadelles, Director General of International Relations, Eugeni Villalbí, Youth General Secretary, and Agnès Russiñol, President of the CNJC.

Cooperation

Training in Cooperation for Development from the Point of View of Youth Organizations

On February 23rd-24th the First Cooperation for Development for Youth Organizations Course was held in Girona, organized jointly by the Catalan Youth Agency (ACJ), the Catalan Cooperation for Development Agency (ACCD) and the CNJC. In fact, it is the wish of all parties to spread training around the territory, as most of the offers often arise in Barcelona.

Twenty-five young people from seventeen youth organizations took part in the course and the programme included an introduction to the theory of the approach to cooperation, while the different stages of a project (design, monitoring and assessment) were discussed through practical cases. It is very important to learn this focus well, as it is the most widespread methodology for carrying out development cooperation projects.

The different existing sources of finance that youth organizations can apply for were also presented. With regard to the assessment of the course, those taking part valued it very positively and asked for it to continue. The symposium was also useful for many organizations to meet and establish future avenues of cooperation.

Sara Molins
CNJC International Relations Officer

Memory

Lluís Nicolau d'Olwer: Loyalty to Catalonia

Lluís Nicolau d'Olwer represents a world that no longer exists today. As a historian he excelled in studies, Hellenistic in style, on the Catalan mediaeval world and, during his exile in Mexico, on the lands of the Aztecs. As a journalist he wrote political articles. As a politician his speeches, writings and meetings had the high tone of those who experience dictatorships, wars and journeys from the incorruptible conscience of loyalty.

Academic research

I shall mention just a few key dates: in 1910 he graduated in Arts and Law at Barcelona University and in 1932 he was made Professor of Mediaeval Latin Language and Literature at the Autonomous University of Barcelona. He did valuable and extensive research work on Catalan mediaeval literature and culture.

In 1917 he became a member of the Institut d'Estudis Catalans and in 1935 represented it before the International Academic Union and in 1936 on the International Committee of Historical Sciences.

During exile in Mexico he continued to research Catalan mediaeval subjects, studied aspects of local history and published several books that brought him renewed prestige.

Olwer the Politician

He was a local councillor in Barcelona (1918), Deputy Mayor and President of the Culture Committee, from where he contributed to the creation of the schools of the Sea and the Forest and the first school groups. He helped to create Acció Catalana, of which he became president in 1933. Exiled after the proclamation of Primo de Rivera's dictatorship in 1923, he moved to Geneva and worked closely with the League of Nations in defence of Catalonia.

Once Primo de Rivera's dictatorship was over, he returned to Catalonia and represented the Catalan opposition on the Republican Revolutionary Committee. After the proclamation of the Republic he agreed with Macià to transform the Catalan Republic into the Generalitat. In February 1936 he was appointed Minister of the Economy and Governor of the Bank of Spain during Azaña's government.

After the Civil War he lived in Geneva and Paris. Because of the Nazi occupation he moved to Bordeaux and Vichy where, pursued by Franco's agents, like all Catalanists and Republican democrats, he was imprisoned by Pétain's government. Once he was freed he returned to Paris and the Gestapo detained him for a few weeks.

He always remained loyal to the government of the Republic and the Generalitat, from his Catalan identity. He was made the Republic's ambassador to Mexico (1946-50), where he settled. His political, journalistic and cultural work has been republished for the beauty of the prose and the interest of the content.

Josep M. Figueres
Historian

Open Forum

Don't Stay at Home, ACT!

Actua (Act) is a unitary platform with the aim of rejuvenating and enriching May 1st, made up of eleven social, cultural, political and union organizations in Catalonia.

We wanted to create a gathering of young immigrants to speak about their experiences in areas like work, education, participation or sexual discrimination. Although we young people have the same needs and suffer the same problems regardless of our countries of origin, there are certain legal situations, like the impossibility of getting a work permit, that determine and condition participation and citizenship models.

The young people's gathering was held on April 19th and was a success in all respects. One of the goals we had set ourselves was a unitary calendar of actions to keep the work and the network of relations alive.

Further proof of the platform Actua's success this year is the presence of the young block in the Mayday march. The media picked out two groups in this year's march: young people and immigrants. Actua was the image that everyone used to exemplify it.

Because we want Catalan society to be based on citizenship, democracy, social rights and the inclusion of everyone.

Actua! Young people's platform for the May 1st.

Platform

I'll Never Switch Languages Again

According to figures from the *Survey of language use in Catalonia* (2003), over 70% of Catalan speakers switch to Spanish when speaking to someone not speaking in Catalan. Why?

It is said that Catalan speakers switch to Spanish due to the repression that the Catalan language has suffered for over three hundred years, causing a series of habits to take root that prevent many people using Catalan in a normal and unabashed way, and which leads them to practise linguistic submission (they switch to Spanish out of "deference" or "courtesy").

Whatever the case, switching to Spanish has a negative effect on newcomers' prospects. With this linguistic habit we deprive new Catalans from gaining access to our cultural milieu and place the severest barriers to them ceasing to be foreigners in our country: the language.

Nothing should make us think that the person we are talking to does not understand Catalan (according to statistical figures, the percentage of people who live in Catalonia and do not understand Catalan is very low). What's more, there are also figures that show us that the newcomers wish to learn it.

By hiding the language, many Catalans prevent newcomers from learning it and, therefore, being able to use it – to get a better job, for example. If you always talk to everyone in Catalan you will let the person you are talking to know that you consider them one of us and that you want them to join in, on an equal footing, the construction of a fairer, more open and inclusive society.

Pere Campi
Plataforma per la Llengua

ENTITATS DEL CNJC. ***De Ple Dret:*** Acció Escolta de Catalunya, Acció Jove – Joves de CCOO de Catalunya, Associació Internacional d'Estudiants de Ciències Econòmiques i Empresarials, Associació de Casals i Grups de Joves de Catalunya, Associació de Joves Estudiants de Catalunya, Associació dels Estats Generals dels Estudiants d'Europa, Associació d'Estudiants i Joves de Guinea Equatorial, Associació d'Estudiants Progressistes, Associació d'Estudiants de Ciències de la Salut, Avalot – Joves de la UGT de Catalunya, Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans, Bloc d'Estudiants Nacionalistes, Casal Lambda, Centre Marista d'Escoltes, CJC – Joventut Comunista, Coordinació Catalana de Colònies, Casals i Clubs d'Esplai, Coordinació Rural de Catalunya, Creu Roja Joventut Catalunya, Dona – Joves Nacionalistes per la Igualtat, Escoltes Catalans, Espai Jove de la Intersindical – CSC, Esplais Catalans – Esplac, Federació Catalana de l'Esplai, Federació de Centres Juvenils Don Bosco de Catalunya, Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya, Joventut Nacionalista de Catalunya, Joventut Obrera Cristiana Nacional de Catalunya i les Illes, Joventut Socialista de Catalunya, Joventuts d'Esquerra Republicana de Catalunya, Joves Cambres de Catalunya, Joves d'Esquerra Verda, Joves d'Esquerra Unida i Alternativa, Minyons Escoltes i Guies de Catalunya, Moviment de Joves Cristians de Comarques, Moviment d'Universitaris i Estudiants Cristians de Catalunya i les Illes, Moviment Infantil i Juvenil d'Acció Catòlica de Catalunya i les Balears, Moviment per la Pau, Noves Generacions del Partit Popular de Catalunya, Organització Juvenil Espanyola, Recursos d'Animació Intercultural, Secretariat de Joves La Salle Catalunya, Servei Civil Internacional Catalunya, Unió de Joves, Unió de Joves Pagesos. ***Adherides:*** AFS Intercultura Catalunya, Alternativa Jove per la Interculturalitat, Associació de Joves Escriptors en Llengua Catalana, Associació Diomira, Associació Internacional de Joves de Casals Catalans, Associació Internacional Joventut Idente, Centre Cristià dels Universitaris, Centre d'Estudis Carles Cardó, Col·lectiu l'Esbarzer, Consell de la Joventut de Barcelona, Consell de la Joventut de Tarragona, Consell de la Joventut i Esplai de l'Hospitalet, Consell de Joves de Sabadell, Escola Lliure el Sol, Federació de Persones Sordes de Catalunya, Federació Ecom, Fundació Escolta Josep Carol, Fundació Francesc Ferrer i Guàrdia, Fundació Privada per a la Promoció de l'Autoocupació de Catalunya, Grup Jove de la coordinadora Gai – Lesbiana, IBN Batuta, Joventut Europea Federalista de Catalunya, Maulets, Món-3, Rialles – Moviment Rialles de Catalunya. ***Col·laboradores:*** Angelets de la Terra, Associació Catalana de Professionals, Associació Catalana d'Integració i Desenvolupament Humà, Associació Empresarial de la Iniciativa Social de Catalunya, Associació de Joves Immigrants – Aji-atime, Associació Sociocultural Nous Temps, Centre d'Estudis de Temes Contemporanis, Centre Unesco de Catalunya, Consell d'Estudiants de Medicina de Catalunya, Consell de la Joventut de Badalona, Consell Local de Joventut de Matadepera, Estudiants en Acció, Fundació Autònoma Solidària, Fundació Catalunya Segle XXI, Fundació per la Pau, Fundació Solidaritat Universitat de Barcelona, Grup d'Advocats Joves, Institut de Govern i Polítiques Públiques, Institut Joan Lluís Vives, Món-3, Observatori del Tercer Sector, Òmnium Cultural, Projecte Home, SOS Racisme.

0€ DE COMISSIÓ EN COMPTES I TARGETES

CERTS PRIVILEGIS ET PODEN PUJAR AL CAP

Si tens una targeta de "la Caixa" no pagaràs quotes, ni comissions de manteniment i administració. Descobreix tots els avantatges de ser LKXA.

LKXA

INFORMA-TE'N A LKXA.COM